

FASTIGHETEN NILS HOLGERSSONS UNDERBARA RESA GENOM SVERIGE

- En avgiftsstudie för år 2005 -

Förord

Värme, varmvatten, vatten och avlopp, el och renhållning tillhör de nödvändiga nyttigheterna i alla bostadshus. Sättet som de produceras på inverkar på de boendes komfort och på miljön i stort. Vidare utgör kostnaden för dem i genomsnitt drygt en tredjedel av den totala boendekostnaden för flerbostadshus. Den sammanlagda kostnaden för dessa nyttigheter uppgår uppskattningsvis till över 40 miljarder varje år för hus som upplåts med hyresrätt och bostadsrätt. Inte minst kostnadsaspekten gör att dessa frågor är viktiga för alla fastighetsägare, bostadsrättshavare och hyresgäster. Också det faktum att många av verksamheterna bedrivs i kommunala eller enskilda monopol innebär att de behöver granskas inte minst med avseende på priserna.

Sedan tio år tillbaka utger årligen Avgiftsgruppen, med representanter HSB Riksförbund, Hyresgästföreningen Riksförbundet, Riksbyggen, SABO och Fastighetsägarna Sverige, rapporten ”Fastigheten Nils Holgerssons underbara resa genom Sverige”. I denna redovisas fakta bland annat om de kostnadsskillnader som föreligger mellan olika kommuner.

Samarbetspartners för årets undersökning då det gäller faktainsamlingen har varit Energi-myndigheten, Svensk Fjärrvärme, Svenska Renhållningsverksföreningen och Svenskt Vatten. Samarbetet med branschorganisationerna har fungerat väl och har varit till stor fördel för att på ett smidigt sätt skaffa fram korrekta fakta. Samarbetet har också bidragit till en nära nog 100%-ig svarsfrekvens beträffande de flesta kostnadsslagen.

EKAN Gruppen i Jönköping har liksom tidigare år ansvarat för faktainsamling, kvalitets-säkring, analys och rapportering. Liksom tidigare år kan man konstatera att det är anmärkningsvärt stora prisskillnader mellan leverantörerna. Avgiftsgruppen hoppas att rapporten ska bidra till att skapa debatt på det lokala planet, vilket förhoppningsvis ska leda sänkta kostnader för konsumenterna.

Avgiftsgruppen vill framföra ett stort tack till berörda branschorganisationer och myndigheter för gott samarbete och till EKAN Gruppen för ett väl utfört arbete med årets ”Holgersson-rapport”.

Stockholm i september 2005

Avgiftsgruppen

Innehållsförteckning

Förord	2
Innehållsförteckning	3
1. Sammanfattning	4
1.1 Förutsättningar	4
1.2 Att jämföra taxor och avgifter	4
1.3 Resultat	5
2. Avfall	8
2.1 Fastighetens förutsättning	9
2.2 Framtida krav inom avfallsområdet	9
3. Vatten och avlopp	10
4. El	12
4.1 Prisanalyser	12
4.2 Prisinformation - datainsamling	13
5. Fjärrvärme	20
6. Alternativ till uppvärmning med fjärrvärme	24
7. Totalkostnad	27
7.1 Kommuner med ett innevånarantal över 35.000	29
7.2 Kommuner med ett innevånarantal mellan 15.000 till 35.000	30
7.3 Kommuner med ett innevånarantal under 15.000	31

1. Sammanfattning

1.1 Förutsättningar

Såsom metod för undersökningen har valts att "förflytta" en bostadsfastighet genom landet och jämföra kostnader för sophämtning, vatten och avlopp, el och uppvärmning. När det gäller uppvärmning har kostnader för fjärrvärme använts i de kommuner där fjärrvärmen är det dominerande uppvärmningsalternativet. I övriga kommuner redovisas en kostnad för alternativ uppvärmning enligt beskrivning i kapitel 6 "Alternativ till uppvärmning med fjärrvärme".

Förutsättningar för fastigheten:

Area	1 000 kvm
Antal lägenheter	15
Årsförbrukning	
Elenergi	
- Fastighetsel (35A)	15 000 kWh
- Hushållsel (16A)	34 500 kWh
Fjärrvärme	
- Energibehov	193 000 kWh
- Flöde	3 860 m ³
Olja	25 m ³
Avfall	3 st 370 liters kärl/vecka
Vatten och avlopp	2 000 m ³

Tidigare genomförda undersökningar har visat på en relativt liten skillnad i kronor per kvadratmeter mellan den relativt lilla flerbostadshusfastigheten i den undersökningen och större fastigheter, varför vi har valt att endast studera en fastighet. Målet för undersökningen har varit att få in uppgifter för samtliga kommuner i Sverige. Detta har uppnåtts till 100%.

Uppgifterna kommer från respektive kommuns tekniska kontor eller motsvarande för avfall och VA-taxor samt från energi- eller elföretag för fjärrvärme och elpriser. Enbart förbrukningsavgifter har beräknats. Kostnadsuppgifter för alternativet till fjärrvärme (biobränsle-pelletspanna och bergvärmepump) har hämtats från Energimyndigheten. För uppgifter om oljepriser har SCB:s statistik använts

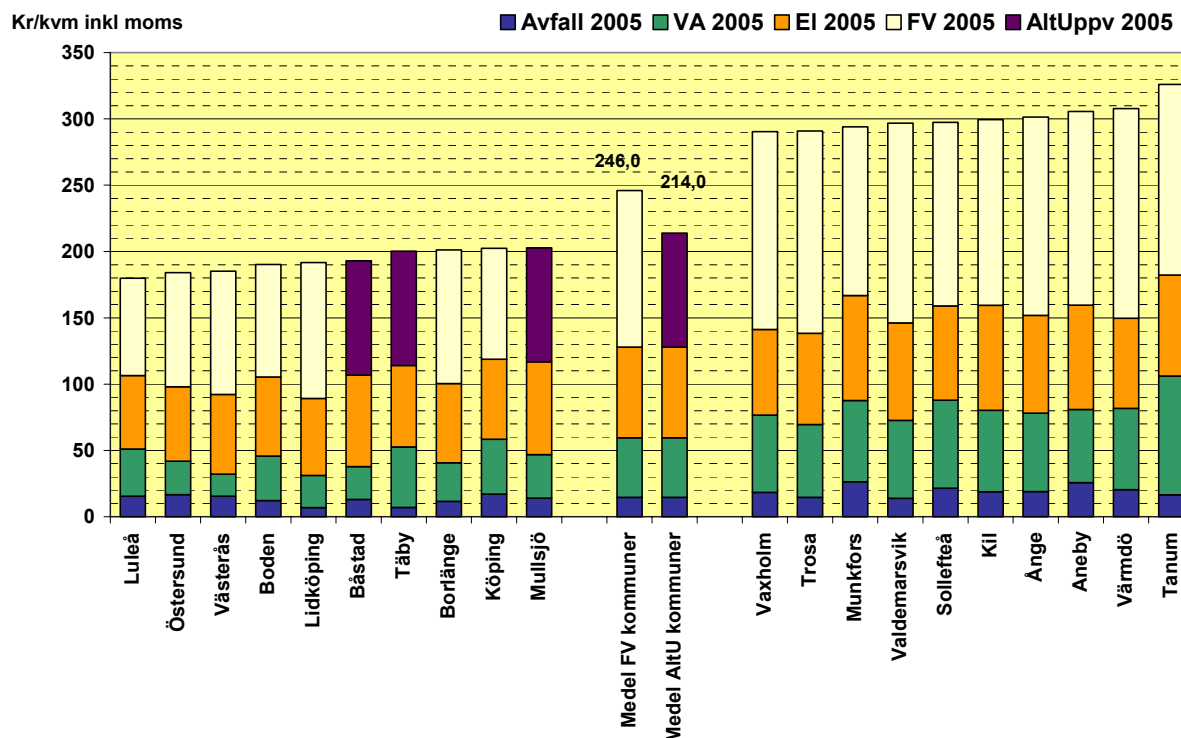
Alla nyttigheter utom VA-verksamheten finansierar verksamheten fullt ut genom taxeintäkter. För VA-kostnaderna har tidigare uppgifter beträffande hur stor andel som är avgiftsfinansierad samlats in av Svenskt Vatten. Detta görs inte längre, varför inte heller vår rapport innehåller sådana uppgifter.

1.2 Att jämföra taxor och avgifter

Erfarenheter från tidigare undersökningar visar att det är möjligt att jämföra taxor även om förutsättningarna skiftar. Den nyttighet som är svårast att passa in i en mall är avfallshanteringen, men det är också den som står för den minsta kostnadsandelen. I anslutning till redovisningen av varje nyttighet finns kommentarer om hur avgifterna har beräknats och vilka osäkerheter som finns i bestämningen av priset.

1.3 Resultat

Det är stora skillnader i taxenivåer mellan kommunerna. Störst spridning finner man bland avfalls- och VA-taxorna. Den största utgiftsposten gäller uppvärmningen där kostnaden för fjärrvärmen varierar mellan 74 och 158 kr/kvm inkl moms. Uppvärmningskostnaderna i kommunerna utan fjärrvärme baseras på medelvärden av pellets- och värmepumpbaserad uppvärmning, 86 kr/kvm inkl moms (89 kr/kvm år 2004). Den högsta totalkostnaden får man i de fall värmen kommer från egna oljepannor. Den höga oljekostnaden är en följd av både ökade råoljepriser och ökad beskattning. Vid oljeuppvärmning har kostnaden beräknats till drygt 202 kr/kvm inkl moms (169 kr/kvm år 2004). Oljeuppvärmningsalternativet redovisas inte i figuren nedan.

Figur 1: Kommuner med högst och lägst totalkostnad

Variationerna för exempelvis sophämtningen beror i många fall på hur tätt befolkad kommunen är och om den har stor andel fritidsboende. För VA-verken är kapitalkostnaden dominerande och beräkningsmetodik för kapitalkostnaden tillsammans kundtätheten ger direkt utslag i kostnaderna för verksamheten. Fjärrvärmen är dyrast på de orter där man investerat i nya, mindre värmeverk och de lägsta fjärrvärmekostnaderna uppvisar orter med sedan länge etablerad fjärrvärmeverksamhet. Detta är dock en sanning med modifikation. I många fall är det faktiskt i kommuner, med sedan länge etablerad fjärrvärmeverksamhet, som man har höjt fjärrvärmepriset mest och man ligger på en nivå klart över medelpriset i Sverige.

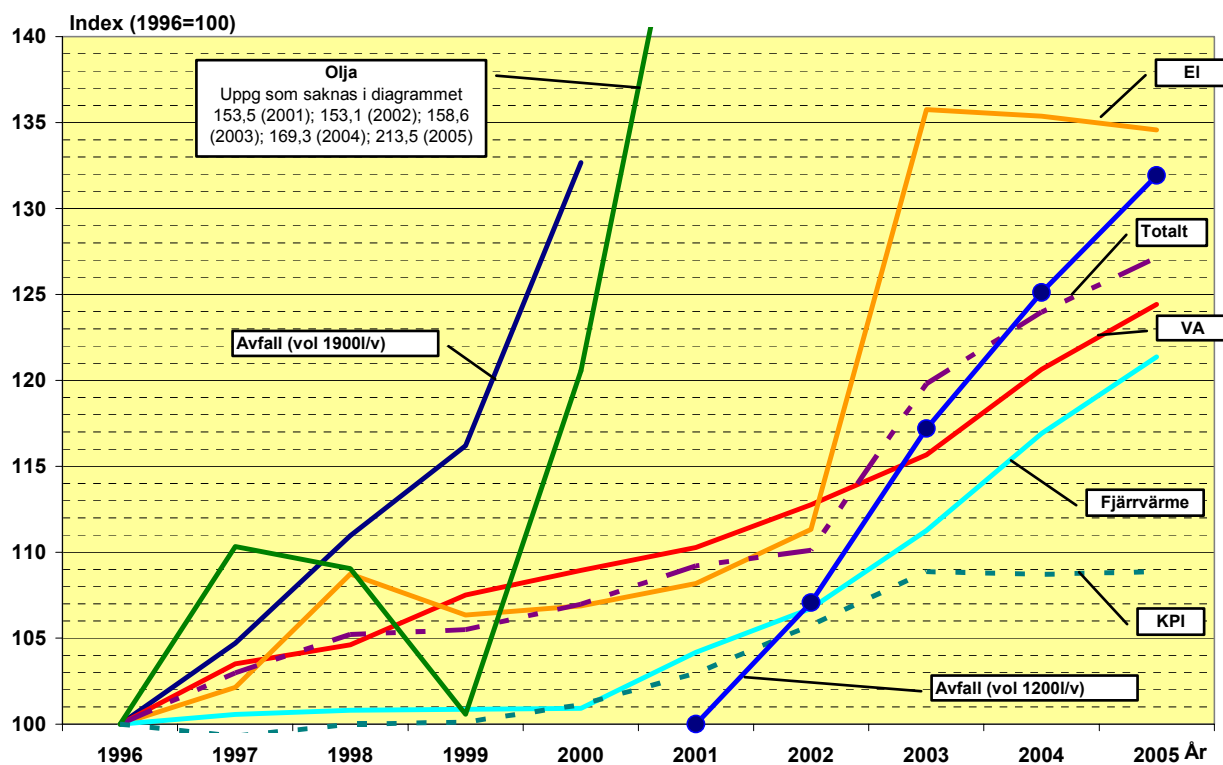
En låg totalkostnad för alla nyttigheter är oftast förknippad med låg fjärrvärmekostnad. En annan viktig iakttagelse är skillnaden i totalkostnad mellan staden och glesbygden. Skillnaden i medelvärden i kommunklasser efter innevånarantal för fjärrvärmda kommuner kan uppgå till närmare 35 kr/kvm. Risker har tidigare bedömts som uppenbar att dessa skillnader kan komma att öka i framtiden. I jämförelse med förra årets undersökning är skillnaderna dock oförändrade.

Jämförelse mellan olika taxor kan aldrig bli helt rättvis. Förhoppningsvis kan undersökningar av den här typen ändå fungera som ett lokalt diskussionsunderlag. Skillnader i årliga drift-

kostnader mellan olika uppvärmningsformer utgör ett viktigt beslutsunderlag för att övergå till en annan uppvärmningsform. Det som avgör valet är dock nästan alltid investerarens bedömning av hur investeringen ska förräntas. Andra viktiga bedömningsfaktorer för en fastighetsägare är miljöegenskaper, bekvämlighet och utrymmeskrav.

Nyttighet	2004 kr/kvm	2005 kr/kvm	Förändring	Kommentar
Avfall	14,7	15,5	+5,2%	<i>Alla uppgifter inkl moms</i> Höjningen mellan 2003 och 2004 var +6,3%.
VA	44,8	46,2	+3,2%	Förändringen mellan åren 2003 och 2004 var +4,3%
EI (total)	68,6	68,1	-0,7%	-0,3% mellan 2003 och 2004 för EI (total); varav elhandel -5,8% och elnät +3,5%. I elhandel ingår punktskatt på el och är redovisat som tillsvidareavtal (medelvärde för landets tio största leverantörer).
Varav elnät	26,3	26,1	-0,8%	
Fjärrvärme	118,3	122,6	+3,6%	+5,0% mellan 2003 och 2004.
Alternativ uppvärmning	89,0	86,0	-3,4%	Uppgifterna är hämtade från Energimyndighetens årliga "Värme i Sverige"-rapporter.
Olja	169,3	201,8	+12,3%	+6,8% mellan 2003 och 2004.
KPI	279,4	279,8	+0,1%	Avser marsvärden av KPI (-0,1% mellan 2003 och 2004)

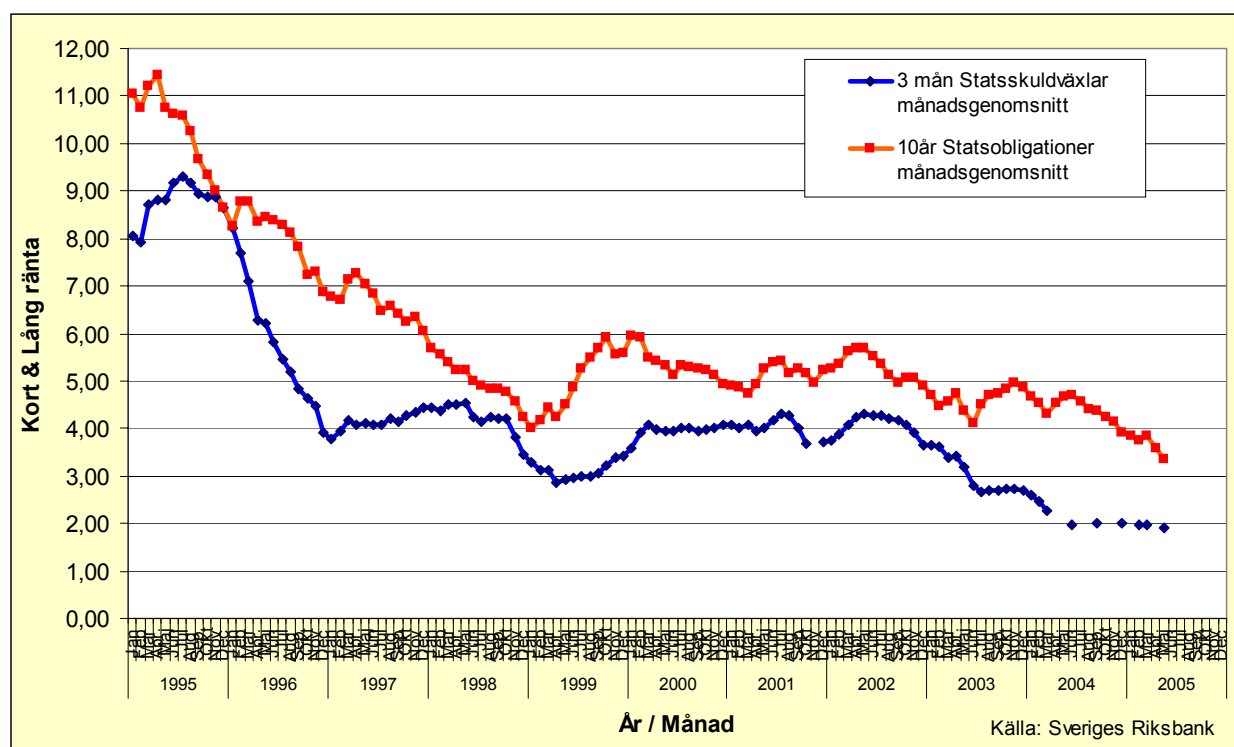
I det följande diagrammet visas utvecklingen för de undersökta nyttigheterna och för konsumentprisindex (KPI) mellan åren 1996 och 2005.

Figur 2: Utvecklingen av undersökta nyttigheter och KPI

Förutom den stabila generella prisutvecklingen speglad av KPI bör noteras att vi idag har historiskt låga räntenivåer, vilket borde ha stor betydelse för kapitaltunga verksamheter som befinner sig i ett förvaltningsskede. I figuren nedan redovisas utvecklingen av den korta och

långa räntan över den studerade tidsperioden 1996-2005. Som synes är den korta räntan fortsatt endast 25% av ingångsvärdet år 1996 medan den långa räntan är nästan halverad.

Figur 3 Utveckling av Kort och Lång ränta (Källa: SCB)

Det borde således finnas gynnsamma objektiva förutsättningar för en nedåt gående pristrend för de undersökta nyttigheterna. Det är därför inte tillfredsställande att konstatera att prisnivå för t ex VA fortfarande ökar. Ökningstakten för VA, fjärrvärme och avfall ser ut att hålla i sig. Däremot har det totala elpriset räknat fram till halvårskiftet 2005 fått en något sänkt prisutveckling. Oljepriset påverkas av det internationella oljepriset och av valutakursförändringar. Fjärrvärmens kostnader påverkas i viss utsträckning av oljepriset och andra ingående råvaror om det prissätts baserat på kostnader. Om det prissätts i relation till alternativa uppvärmningsformer indikerar studien en ökad prispress på fjärrvärmens. Elhandelspriset påverkas bl a av skattehöjningar som kommit till följd av den så kallade gröna skatteväxlingen. Priserna för VA, avfall och elnät är nationellt skapade och nationellt påverkbara, inte minst genom det dominerande inslaget av kommunala huvudmän.

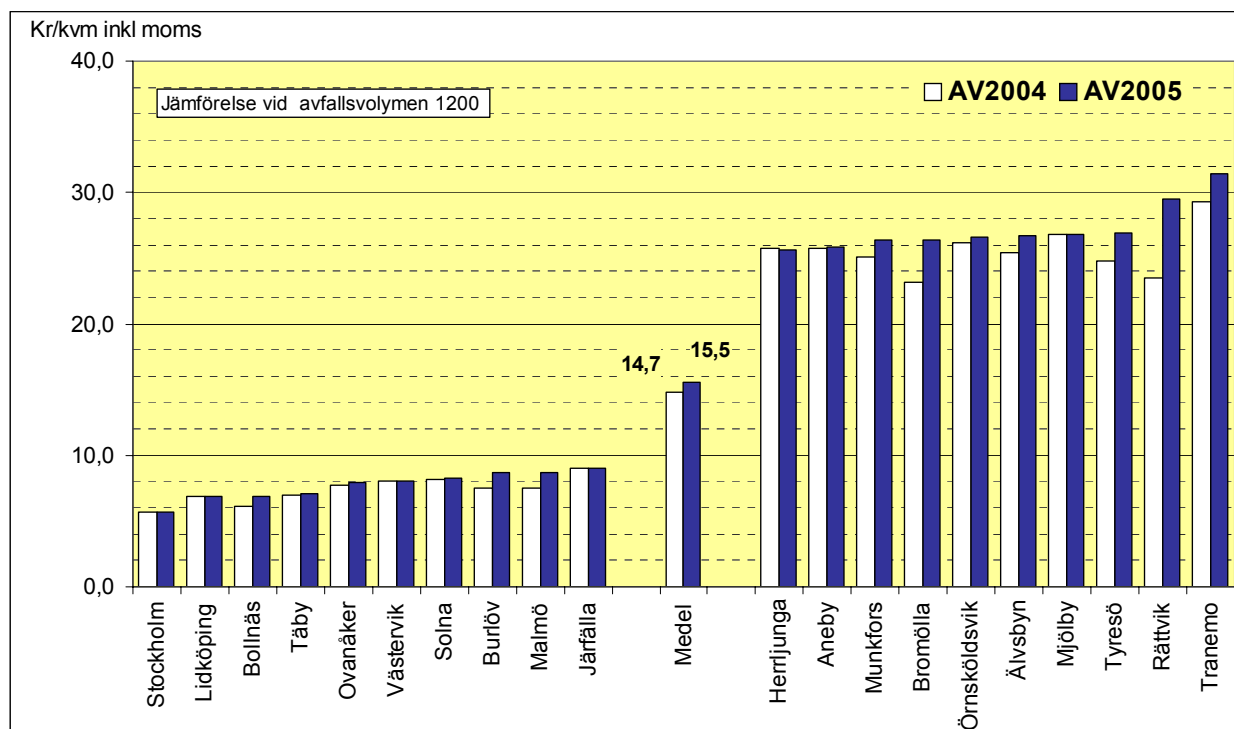
Sammantaget anser Avgiftsgruppen fortfarande att det behövs en betydligt mer ingående debatt och analys över hur man åstadkommer effektivitet för dessa studerade branscher. Detta gäller inte minst förhållandena inom fjärrvärmeområdet.

2. Avfall

Tidigare års redovisningar av kostnaden för att ta hand om avfall har visat på kraftiga variationer mellan kommunerna. Detta är fallet även för 2005 års redovisning. Variationen för avfallskostnaden är fortfarande större än för övriga studerade kostnadsslag. Kommunernas olika lösningar varierar mycket varför det är svårt att få en entydig och enkel redovisning. De flesta kommuner har infört kärthantering och allt fler kommuner jämfört med tidigare undersökning delar upp avfallet i en komposterbar och en brännbar del. Förpackningsåtervinning är väl utbyggd i kommunerna. Detta i kombination med kompostering gör att avfallsmängden att frakta bort från bostaden minskar och ger därmed lägre kostnader för kunderna. Avfallsflödena för hushållsavfall till olika behandlingsformer under föregående år framgår av tabellen nedan. Sedan 2002 har förbränning och biologisk behandling vunnit mark på deponeringens bekostnad.

Behandlingsmetod för hushållsavfall år 2004 (2003 års värden inom parantes) Källa: RVF	Avfallsmängd [Ton]	[Kg/pers]	[%]
Materialåtervinning	1 384 760 (1 313 760)	153,7 (146,4)	33,2% (31,4%)
Biologisk behandling	433 830 (402 785)	48,1 (44,9)	10,4% (9,6%)
Deponering	380 000 (575 000)	42,2 (64,0)	9,1% (13,8%)
Förbränning med energiutvinning	1 944 290 (1 867 670)	215,8 (208,1)	46,7% (44,6%)
Farligt avfall	25 700 (26 660)	2,9 (3,0)	0,6% (0,6%)
Totalt	4 168 580 (4 185 870)	462,7 (466,4)	100% (100%)

Kommunerna/renhållningsverken har börjat med rutiner för att ta hand om sorterat och miljöfarligt avfall som elektronikskrot och liknande med ökade kostnader som följd. Kommunernas olika sätt att hantera den nya situationen avspeglas i taxorna som ofta ändras kraftigt antingen uppåt eller nedåt. Allt avfall samlas ej heller in vid källan utan fordrar i hög grad hushållens eller fastighetsägarens medverkan.

Figur 4: Kommuner med högsta och lägsta avfallskostnad (vid efterfrågad avfallsvolym på ca 1200 l/vecka)

Diagrammet ovan visar kommuner med lägst och högst avfallskostnader samt medel för undersökningen vilket var 14,7 kr/kvm år 2004 och 15,5 kr/kvm år 2005. Förändringen mellan åren är drygt 5% jämfört med drygt 6% vid föregående undersökning. Knappt 25% av kommunerna har lämnat uppgifter om alternativ kostnad vilket oftast varit relaterat till mindre insamlad volym. Flertalet kommuner har endast lämnat uppgifter om alternativa kostnader och volymer. Dessa kommuner finns redovisade med sina alternativa kostnader i redovisningen ovan. Deras insamlade avfallsvolym är ca 2/3-delar av den efterfrågade. I Bilaga 2 redovisas även den alternativa kostnaden som kommunerna redovisat.

2.1 Fastighetens förutsättning

För fastigheten i undersökningen gäller följande:

- En fastighet med 15 lägenheter, 1000 kvm boyta och motsvarande 5 st 240 liters säckar (för kärl: 3 st 370 liters kärl eller 2 st 660 liters kärl) med hämtning en gång i veckan.
- Hämtningspoäng mellan 30-50, hämtavstånd 9 m. Inga trappor /dörrar i hämtningsväg.
- Kärlhyra och grovsophämtning skall ingå i avgiften.
- Ingen komprimering.
- Kommuner med uppdelning av avfall i brännbart och organiskt har själva redovisat uppdelningen.

I de flesta kommuner finns något taxealternativ som stämmer överens med de givna förutsättningar. För de kommuner som har 14-dagarshämtning räknas med dubbla säck- eller kärlmängden, 6 st 370-literskärl eller 10 st 240 liters säckar. Vid avgift i kr/kg har fastighetens avfallsvikt varit normerad till ca 4987 kg/år. Underlaget för beräkning av avfallsvikten är hämtad från plockanalyser som genomförts av REFORSK.

Allt fler kommuner tillämpar källsortering med uppdelning i vått och torrt avfall och/eller någon form av kompostering. För att jämföra sådana taxor krävs nya och betydligt mer detaljerade antaganden för att jämföra fastighetens kostnader. I praktiken är detta mycket svårt då kommunerna har så totalt skilda taxekonstruktioner och insamlingsmetoder. En komponent som det visat sig svårt att i praktiken få med i kostnadsbeskrivningen är grovsophämtningen, då den hos många kommuner inte längre erbjuds. Detta visar också svårigheten att få med de olika servicenivåer som faktiskt erbjuds fastighetsägaren beroende på vilken kommun som studeras.

2.2 Framtida krav inom avfallsområdet

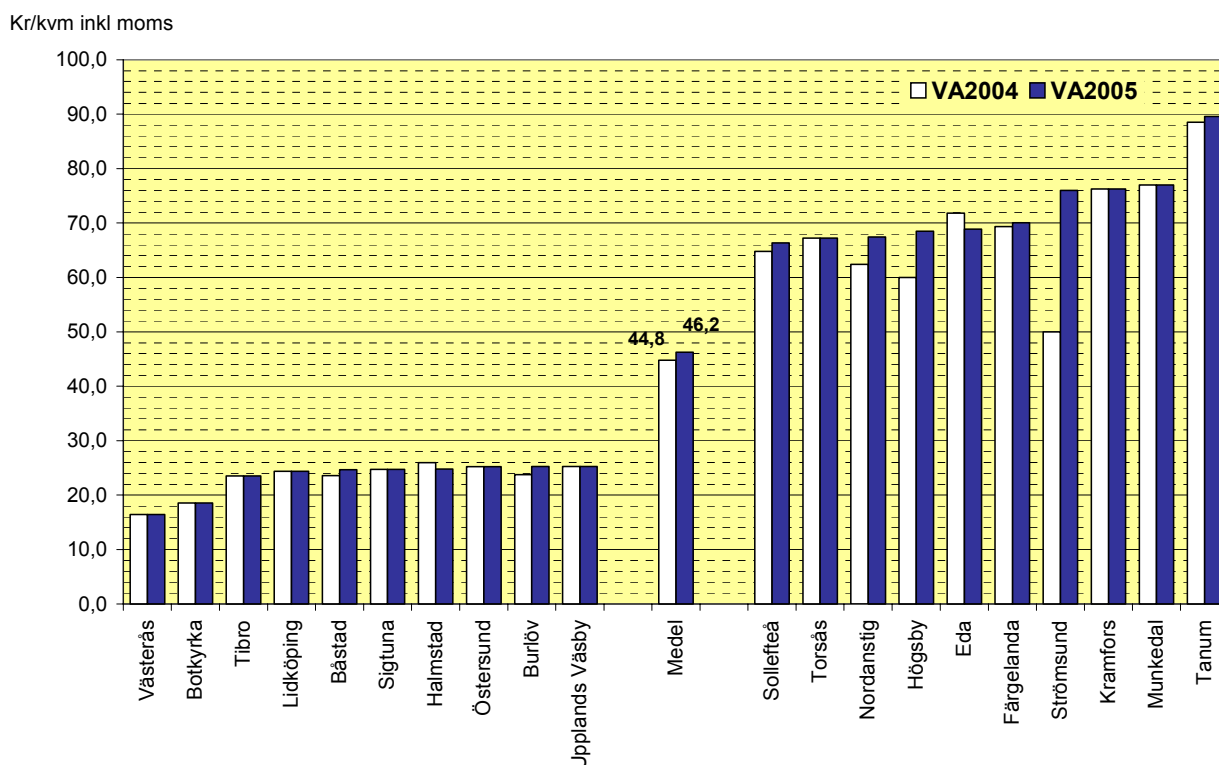
Det övergripande målet med avfallshanteringen är att uppfylla miljömålen som syftar till god hälsa och miljö samt resurshushållning. Målet för avfallshanteringen konkretiseras i de nationella miljömålen och innebär dels en strävan att minska avfallsmängden (i synnerhet den deponerade mängden) och dels minska avfallets innehåll av hälso- och miljöfarliga ämnen. För att åstadkomma detta har ett antal styrmedel beslutats:

- 2005 - Deponeringsförbud för organiskt avfall
 - Svenskt miljömål: total mängd deponerat avfall ska minskas med minst 50 procent jämfört med 1994. (Uppfyllt för hushållsavfall enligt statistiken redan under 2003.)
 - Ny förordning om producentansvar för elektriska och elektroniska produkter träder i kraft den 13 augusti 2005. Tidigare förordning gäller tills vidare för glödlampor och ljuskällor.
 - Förordning och föreskrift om avfallsförbränning träder i kraft 28 december 2005.
- 2008 - Samtliga aktiva deponier ska följa alla regler i förordningen om deponering av avfall.
- 2010 - Nationellt mål om 35 procent av matavfall till biologisk återvinning.
 - Förslag om nationellt mål om att minst 50 procent av hushållsavfallet ska återvinnas genom materialåtervinning, inklusive biologisk behandling.
- 2025 - Avfallsmängderna från ny- och tillbyggnad till deponi ska minskas med 90 procent jämfört med 1994 års nivå.

3. Vatten och avlopp

Taxorna för vatten och avlopp förändras inte i sin uppbyggnad på samma sätt som avfallstaxorna. VA-systemet är inte lika lätt att förändra och ger en stabilare struktur.

Taxornas konstruktion skiljer sig något från kommun till kommun. I stort sett alla kommuner har en fast avgift och en avgift per kubikmeter förbrukat vatten. Till detta kommer i en del fall lägenhetsavgift och/eller mätaravgift. En del kommuner har en dominerande fast del medan de flesta har en låg fast del och en hög rörlig avgift. Vissa kommuner tar också ut en avgift baserad på tomtarea.

Figur 5: Kommuner med högsta och lägsta VA-taxor

Diagrammet ovan visar kommuner med lägst och högst VA-taxor samt medel för undersökningen vilket var 44,8 kr/kvm år 2004 och 46,2 kr/kvm år 2005. I bilaga 1 finns samtliga uppgifter redovisade.

Medelvärde har stigit med 3,2% mellan åren 2004 och 2005. Ökningen är mindre än föregående år (4,3 % mellan 2003 och 2004). Större städer har högre kundtätthet och får därmed lättare att hålla nere sina taxor. De kommuner som ligger i topp har som regel lägenhetsavgifter i taxan. VA-avgiften har i många fall en indexkoppling. Denna fråga ställs inte i denna undersökning men framgår av Svenskt Vattens egen statistik för småhus. Det visar sig att ca 1/4-del av landets kommuner har en indexreglerad brukningsavgift. I diagrammet ovan har ingen hänsyn tagits till hur stor del av kostnaden som finansieras genom skatter respektive avgifter.

Ingen hänsyn har heller tagits till anläggningsavgifterna. VA-verksamheten är avgiftsfinansierad i olika hög grad. Av redovisningen från 2002 kan konstateras att ca 100 kommuner i olika grad också finansierar sin VA-verksamhet via den kommunala skatten. För

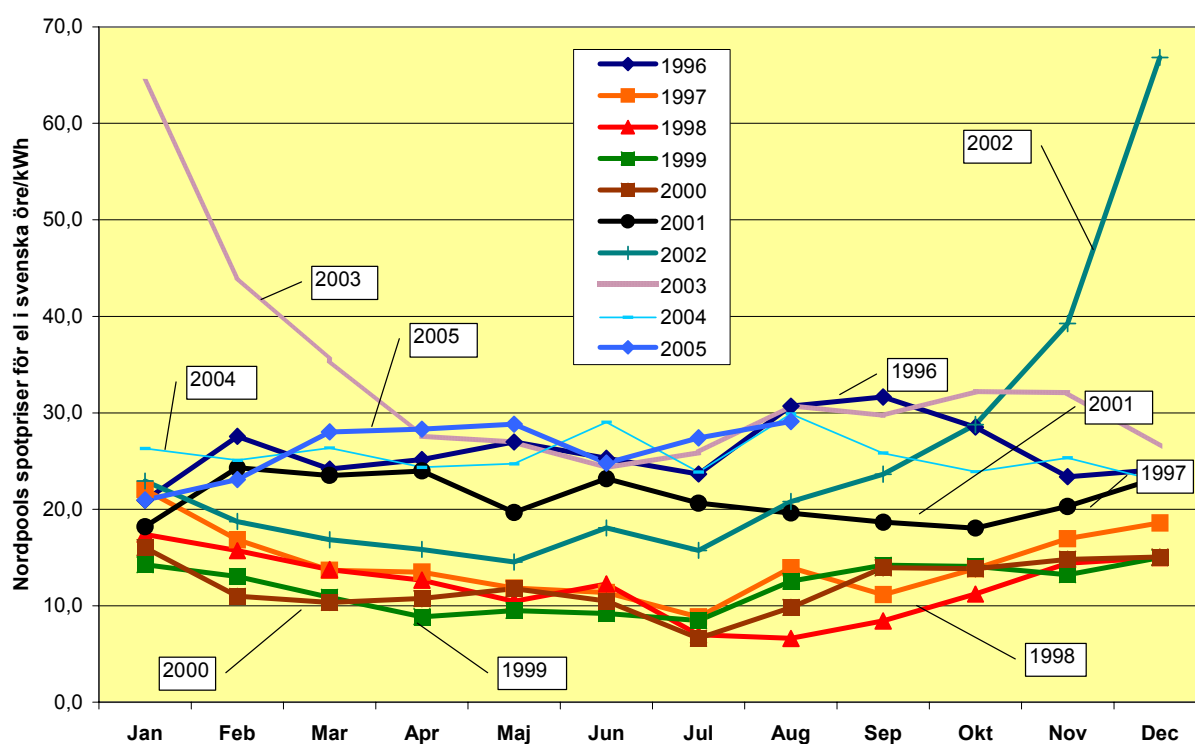
14% (ca 40 kommuner) är finansieringen över skattsedeln mer än 10%. Större kommuner har ofta 100% kostnadstäckning.

Detta påverkar naturligtvis jämförelsen mellan kommunernas taxa. Ingen justering har emellertid gjorts.

4. El

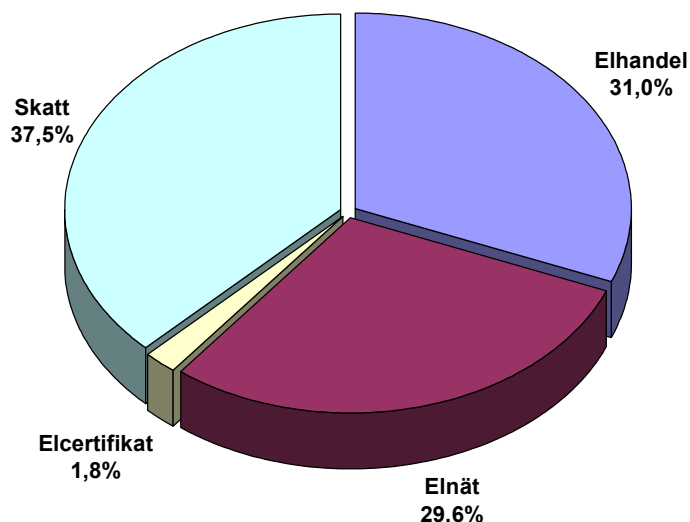
4.1 Prisanalyser

År 1996, som var första året med fri elmarknad, kunde vi konstatera höga priser på kraftbörserna till följd av torrårsförhållanden. De följande fem åren 1997-2001 har elpriserna varit utsatta för en mycket stark prispress, främst beroende på god vattenkrafttillgång. Under vintern 2002/2003 steg elpriserna beroende på väsentligt sämre vattentillgång men också beroende på att elkonsumenterna i det nordiska systemet stigit sedan avregleringen startade. En ytterligare omständighet är att elproducenterna alltmer lärt sig den fria elmarknadens funktionssätt och där igenom även anpassa produktionen mer tydligt till efterfrågan. Under år 2004 finns fortfarande en brist i vattentillgångar jämfört med normalår. Detta avspeglar sig i spotpriserna under första halvan av år 2004, där spotprisernas månadsmedelvärden legat i intervallet 24–30 öre/kWh. Sedan dess har prisnivåerna stabiliserats strax under 30 öre/kWh-nivån. Trots normala vattentillgångar har prisnivån under sommaren ej sjunkit vilket bl a förklaras av de nyligen införda utsläppsrätterna som drivit upp elpriserna. Elpriserna på NordPools s.k. spotmarknad (svenskt prisområde) illustreras i följande figur i form av månadsmedelvärden för resp. år. Priserna redovisas exkl. energiskatt och moms.

Figur 6: Medelpriser för månader på NordPools spotmarknad redovisade för åren 1996-2005 (Källa: Nordpool)

Den totala elkostnaden som redovisas i studien består av tre olika komponenter: nätavgift, elpris och skatt. Lägenheten i studien har en årsförbrukning på 2.300 kWh. Vi har vidare förutsatt att elpriset handlats upp i konkurrens antingen genom att teckna 1-årsavtal med befintlig elleverantör eller genom att byta elleverantör. Baserat på år 2005 års medelvärden fås följande förhållanden mellan de tre priskomponenterna:

Den totala elkostnaden för detta exempel är 3 336 kr. Som synes är skatter tillsammans med elcertifikaten de enskilt största kostnadsposterna i det totala elpriset för de flesta hushållen. Skatten utgörs av elskatten på energi (konsumtionsskatt) samt moms på alla kostnadselement. Vissa norrlandskommuner har lägre elskatten på energi.

4.2 Prisinformation - datainsamling

Eftersom undersökningen avser ett flerbostadshus har den dominerande tätortsdistributören valts då flera nätföretag förekommer. Fastighetens elförbrukning delas upp i fastighetsel och hushållsel. Elföretagens mest förmånliga tariffer, vilket oftast är en s.k. enkeltariff, har använts. Förbrukningar och övriga förutsättningar framgår av avsnittet "Förutsättningar" ovan.

4.3 Redovisning av priser

I det följande redovisar vi både elpriser för de tio största elhandelsföretagen och nätavgifter för samtliga kommuner och därmed förknippade nätföretag. Den totala elkostnaden inklusive moms redovisas kommunvis och uttrycks i kronor per kvadratmeter.

4.3.1 Elpriser (konkurrensutsatt del)

Med en timfärs spotmarknad och fastprisavtal som ibland justeras varje månad har vi i likhet med tidigare år valt att beskriva elmarknaden och elpriset för de tio största aktörerna vid halvårsskiftet år 2005. De flesta elleverantörerna erbjuder 1-, 2 resp 3 – åriga avtalspriser. Priserna är rullande månadsvis, vilket innebär att ett 1-årigt elavtal i princip kan byta prisnivå varje månad under hela året. För att få en jämförelse med de största företagen har vi också i år studerat några av de elhandelsbolag som gjort sig kända som konkurrenskraftiga "outsiders". I jämförelsen har tagits med ett exempel på "outsider" i form av Storuman Energi AB. Det ägs till lika delar av Storuman Kommun (ca 7 000 invånare) och norska HelgelandsKraft AS, Norge och har under några år visat god konkurrenskraft.

De tio förstnämnda elhandelsbolagen som nedan studerats, svarar för över 90 % av den svenska elförsäljningen. Samtliga elpriser har inhämtats via företagens hemsidor under juni månad 2005. För att få en rättvisande bild avser sammanställningen nedan prisläget halvårsskiftet år 2005 för samtliga redovisade elhandelsföretag. Undersökningen har valt att studera prisläget för lägenhetskunden i vårt typhus (2.300 kWh per år):

1. Elpriset för "avtalslös" kund (**tillsvidarepris**), dvs. de kunder som inte aktivt valt annan avtalsform med befintlig elleverantör eller ej har bytt elleverantör faktureras ett pris som elleverantören med iakttagande av varseltider kan ändra när som helst under ett leveransår. Elleveranser med tillsvidarepriser är fortfarande den vanligaste affärssuppgörelsen mellan elleverantörer och svenska elkunder.
2. Elpriset för **ett 1-årigt avtal** tecknat i juni månad år 2005. Det finns både 2-åriga och 3-åriga avtalserbjudande men vi har valt att fokusera på 1-årsavtalet.

Tabell 1: Elhandelsföretag halvårsskiftet år 2005, exkl elskatt och moms

Elhandelsbolag	Elcertifikat		Tillsvidarepris				Avtalspris 1-år (tecknat juni 2005)			
	öre/kWh		Fast avgift Kr/år		Rörlig avgift öre/kWh		Fast avgift Kr/år		Rörlig avgift öre/kWh	
Vattenfall Elförsäljning AB	2,64	(2,20)	264	(316,8)	33,0	(43,6)	240	(240)	33,9	(37,5)
Sydkraft Elförsäljning AB	2,64	(2,30)	240	(240)	36,5	(36,5)	292	(240)	34,5	(36,0)
Fortum AB	2,64	(2,20)	325	(300)	36,0	(37,0)	475	(200)	34,1	(36,4)
Gräninge Energi AB	2,64	(2,30)	240	(190)	36,5	(36,6)	292	(292)	34,5	(36,0)
Skellefteå Kraft AB*	2,60	(2,30)	60	(60)	37,0	(38,0)	180	(144)	33,2	(34,7)
Lunds Energi AB	2,90	(2,24)	252	(252)	34,0	(37,5)	252	(252)	36,5	(36,9)
Mälarenergi AB	2,60	(2,17)	120	(120)	36,0	(38,0)	180	(180)	32,9	(34,9)
Östkraft AB	2,64	(2,32)	240	(188)	36,5	(37,0)	240	(240)	34,4	(35,5)
Öresundskraft AB	2,70	(2,50)	232	(232)	36,5	(36,0)	232	(192)	35,5	(33,6)
Jämtkraft AB*	2,60	(2,10)	80	(80)	20,0	(25,5)	240	(200)	33,2	(34,8)
Storuman Energi AB**	2,58	(2,40)	0	(0)	36,6	(32,5)	0	(0)	35,6	(36,5)

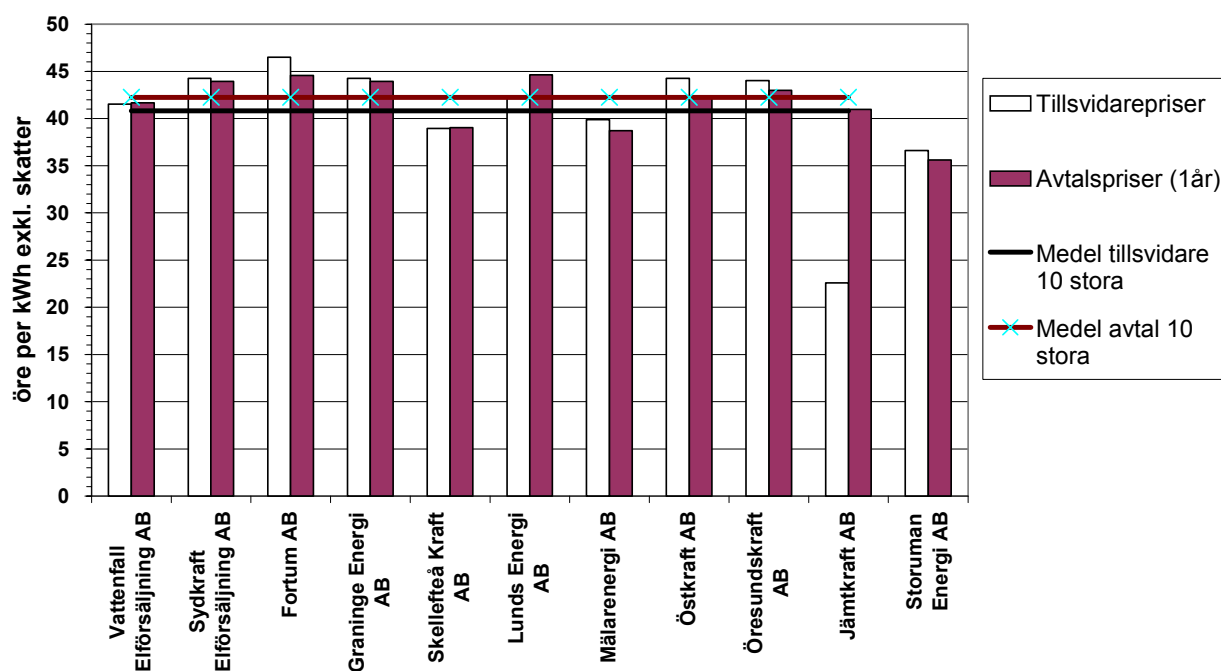
Anm:

2004 års uppgifter inom (parantes)

* Jämtkraft och Skellefteå Kraft avser endast "hemmakunder", d v s kunder inom egna koncessionsområdet för elnätetsföretaget.

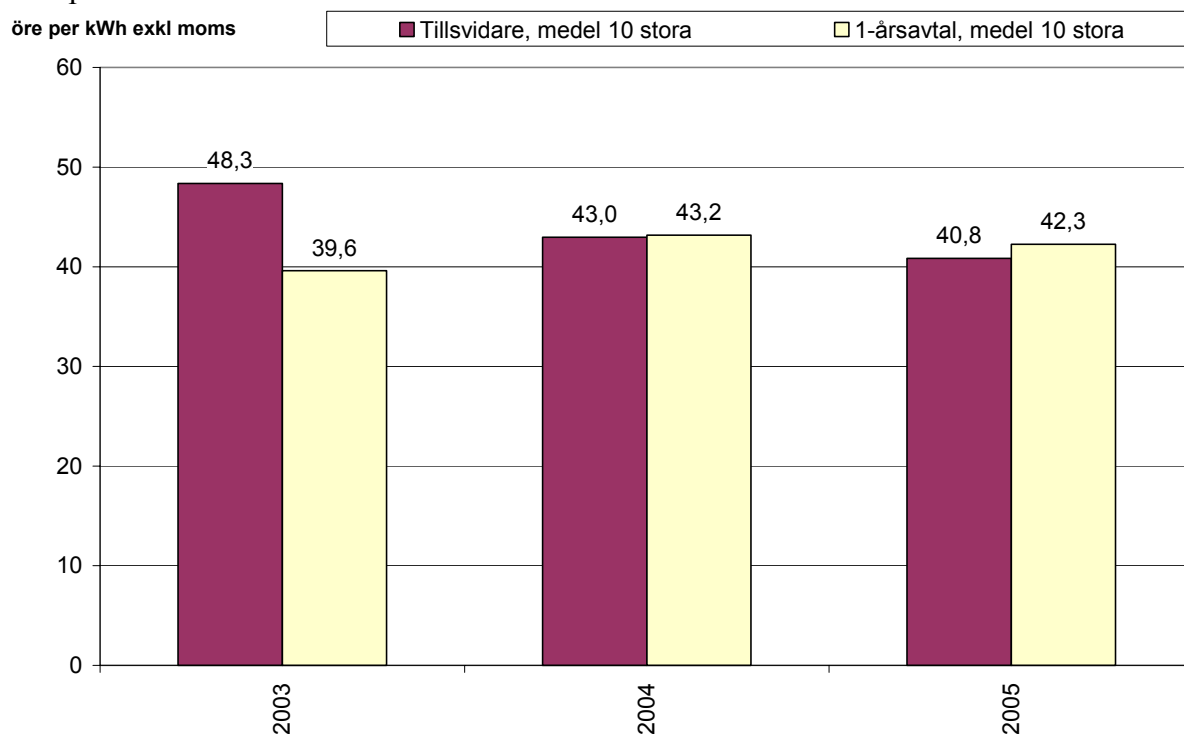
** Storuman tar en aviseringsavgift på 15 kr per faktura inkl moms om man inte har e-faktura eller à-conto med autogiro samt en uppläggningsavgift på 125 kr inkl. moms.

Tabellinformationen, som avser elhandelspris för både hushållsel och fastighetsel, har åskådliggjorts i nedanstående diagram:

Figur 7: Tillsvidarepriser och avtalspriser (1år) för elhandelsföretag vid halvårsskiftet år 2005 för typfastigheten

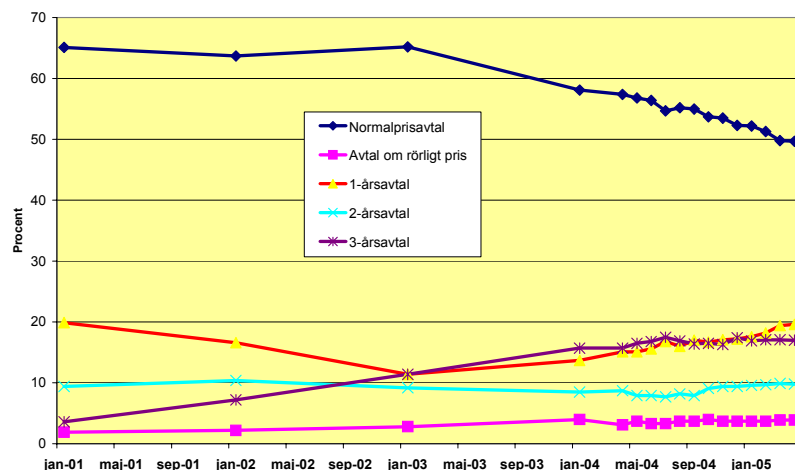
Medelvärde av tillsvidarepriserna för de tio största företagen juni år 2005 var 40,8 öre/kWh exkl. elskatt och moms. Motsvarande medelvärden för år 2004 var ca 43,0 öre/kWh, dvs. en minskning med ca 5 %. Medelpriset för 1-årsavtal som vid halvårsskiftet 2005 var 42,3 öre/kWh exkl. elskatt och moms. Motsvarande avtalspris för år 2004 var 43,2 öre/kWh, dvs. avtalspriserna har i medeltal minskat med ca 2 %.

Figur 8 Medelvärden av tillsvidarepriser och 1-årsavtal för de 10 största elhandelsföretagen år 2003, 2004 och 2005 mätt vid halvårsskiftet

Vi noterar ur figuren att prisnivåerna vid mättidpunkten för tillsvidarekunder och avtalskunder (1 år) har i medeltal utjämnats.

SCB har statistik för hur avtalsformerna fördelas i antal elkunder per avtalsform. I nedanstående diagram finns en utveckling från år 2001 till våren 2005. Mätningarna visar att allt fler kunder överger tillsvidarepriserna för fasta avtal. Tendensen är också tydlig att samtliga avtalspriser fortsätter att öka på bekostnad av normalprisavtalet..

Figur 9: Avtalsformer för slutkunder 2001-2004, Källa: SCB

Vi ska också komma ihåg att en överväldigande majoritet av lägenhetskunderna i Sverige just har tillsvidareavtal som kontraktsform. Vi kan utgå ifrån att villakunderna är ett väsentligt mer aktivt kundsegment vad avser byte av elleverantör, jämfört med lägenhetskunderna som fortfarande i hög utsträckning har tillsvidareavtal. Det finns ett företag, Jämtkraft, som mycket tydligt premierar sina trogna hemmakunder (lägenhetskunder som ej byter). Ytterligare exempel är bl a Skellefteå Kraft.

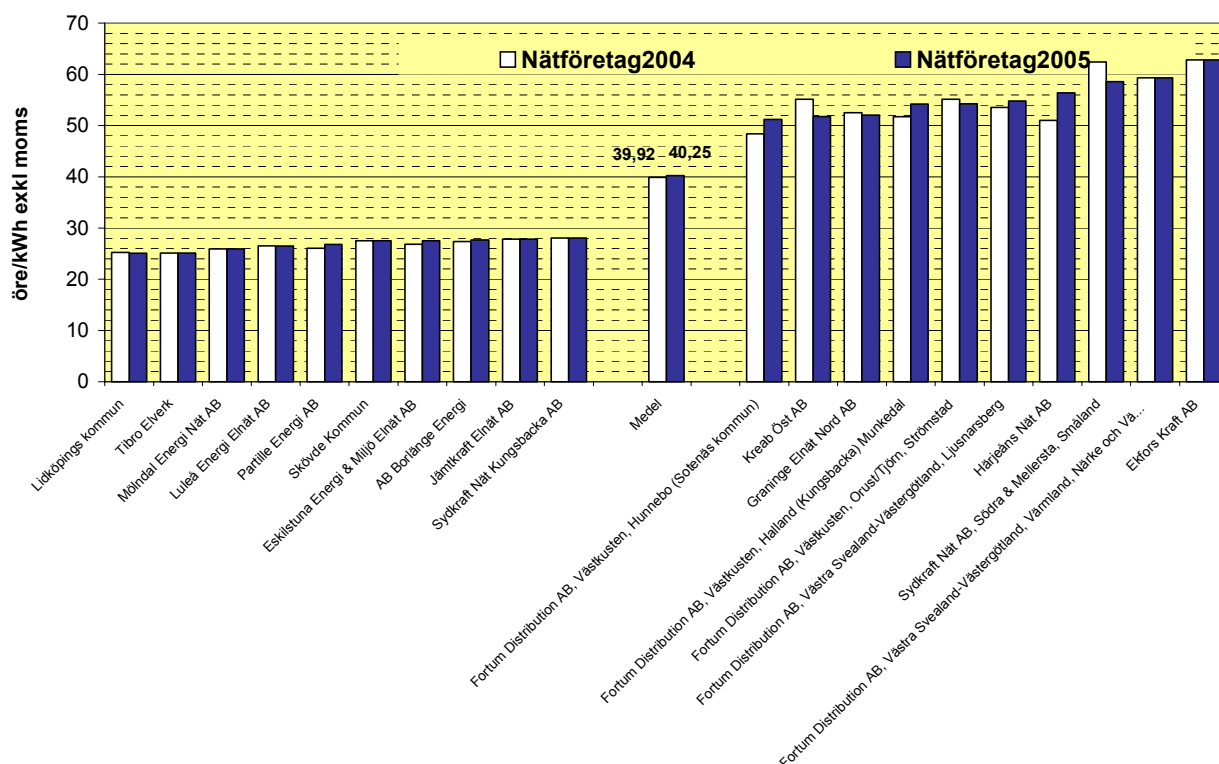
Vi har i tidigare års avgiftsstudier fört en ”kampanj” mot tillsvidareavtalens prissättning som har inneburit höga riskpåslag för tillsvidarekunder. Vi ser nu ett, som vi hoppas, trendbrott så till vida att nivåerna för tillsvidareavtalen ligger i stort sett lika med ettårsavtalen. Om detta är en varaktig förändring av prissättningsfilosofin är det ett välkommet fenomen, som är till gagn för de stora grupper av kunder som finns i flerbostadshusen.

4.3.2 Nätavgifter

På motsvarande sätt som för elpriser har en jämförelse gjorts för nätavgifter. Sedan år 2001 har abonnemanget för fastigheten ”nedsäkrats” från tidigare 63 A till 35 A. Endast nätföretag som utgör dominerande nätföretag inom någon kommun har tagits med. Samma redovisningsform gjordes i föregående års redovisning. I årets studie har för fastighetsabonnemanget används uppgifterna för 35 A jordbruk, eftersom det är dessa uppgifter som funnits historiskt underlättar det den årsvisa jämförelsen. Från och med år 2004 har Energimyndigheten börjat samlat in nätavgifter för ett ”vanligt” 35 A abonnemang. Endast där det saknas uppgifter för 35 A jordbruk har vi använt dessa senare uppgifter. Nästa års avgiftsrapport kan med fördel använda uppgifterna för ett ”vanligt” 35 A abonnemang.

När det gäller storleken på nätavgifter så är företagens distributionsförhållanden en viktig parameter. Det betyder att nätföretag med få kunder per ledningskilometer (landsbygdsdistribution) har en högre naturlig nätkostnad än nätföretag med många kunder per ledningskilometer (tätortsdistribution).

De ”fysiska förutsättningarna” är dock långtifrån den enda förklaringen till den relativt stora prisskillnaden mellan nätägarna.

Figur 10: Nätavgifter företagsvis (10 lägsta, medel, 10 högsta)

Inte oväntat är det företag med stort inslag av glesbygd som har de högsta nätavgifterna och nätföretagen med lokalnät i tätorter som har de lägsta nätavgifterna.

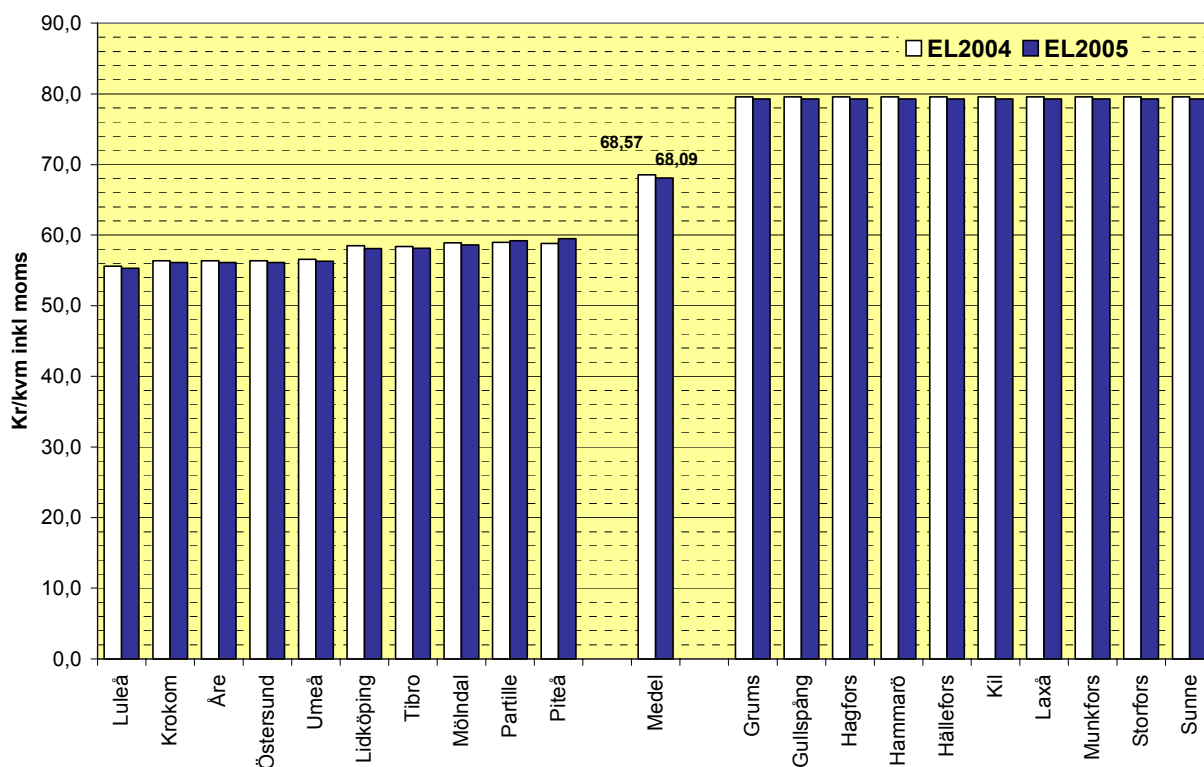
Skillnaden mellan billigaste och dyraste nätföretag för typfastigheten blir enligt grafiken ovan mycket hög. Lidköpings Kommun har ett nätpris på drygt 25 öre/kWh medan Ektors Kraft AB för sin landsbygdsdistribution i Övertorneå fakturerar ca 63 öre/kWh, eller en prisnivå som är 2,5 ggr så hög.

Energimyndigheten övergår nu till en ny typ av övervakningsmetod, den s.k. nätnyttomodellen. Avgiftsgruppen kommer noga att fortsätta följa utvecklingen av nätavgifter i förhoppningen att denna nya metod kan bli ett effektivare instrument än den metod som hittills använts.

4.3.3 Sammanlagda elkostnader inklusive skatter

Här redovisas den totala elkostnaden för vårt typhus. I den totala elkostnaden ingår elpris, nätavgift, punktskatter och moms. De flesta av landets kommuner hade under första halvåret 2005 en punktskatt (konsumtionsskatt) på 25,4 öre/kWh exkl. moms. Vissa norrlands-kommuner har en punktskatt på 19,4 öre/kWh. På alla avgiftselement, alltså även på punktskatten, tillkommer moms med 25%.

Vi vill ånyo understryka att det inlagda elpriset utgör medelpriset av tillsvidarepriset för landets största elhandelsbolag vid halvårsskiftet år 2005. De största elhandelsbolagen är, som tidigare nämnts, elleverantörer till minst 90 % av landets elkunder.

Figur 11: Totala elkostnaden kommunvis (10 lägsta, medel, 10 högsta)

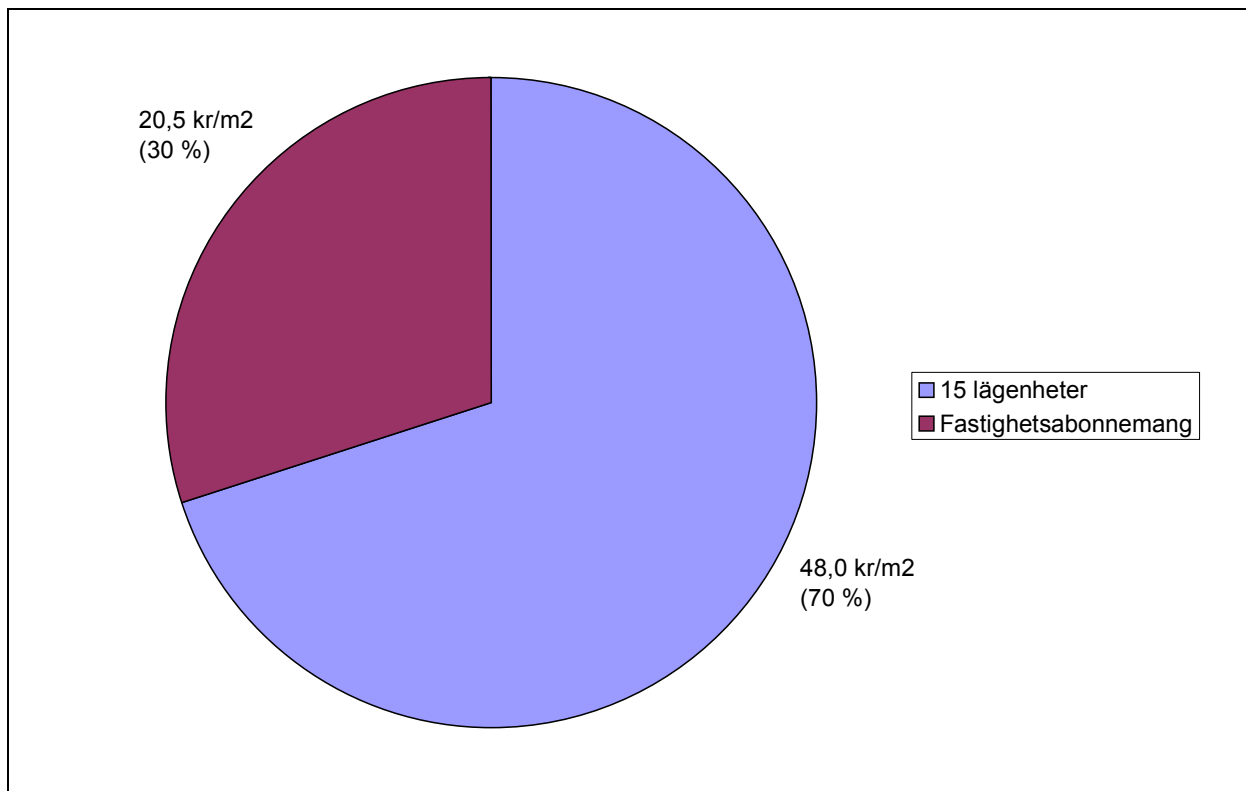
Diagrammet ovan visar kommuner med lägst och högst total elkostnad samt medel för undersökningen vilket var 68,09 kr/kvm år 2005 jämfört med 68,57 kr/kvm för år 2004, vilket innebär en liten sänkning sedan år 2004. Den totala kostnaden innehåller flera faktorer som haft olika utveckling mellan åren enligt följande:

- Sänkta elhandelspriser mellan åren 2004-2005
- Förändring av elnätsavgifterna då de stora aktörerna håller på att skapa större gemensamma prisområden vilket i redovisningen medfört en något lägre elnäts avgift sett som ett kommunmedelvärde
- Höjda elskatter
- Ökade elcertifikatpriser

Elkostnaden har, liksom för övriga nyttigheter, uttryckts i kronor per kvadratmeter inkl. moms.

Flera av de kommuner som har de högsta elkostnaderna har samma nätföretag och därmed samma totala elkostnad, varför den inbördes ordningen mellan dessa kommuner i figuren är slumpmässig. Det kan också noteras att flera norrlandskommuner av tradition har låga elpriser. Dessutom betalar flera norrlandskommuner en lägre punktskatt på el.

När det gäller fördelningen av elkostnaden i typfastigheten illustreras det av följande figur, som återspeglar medelvärdets fördelning:

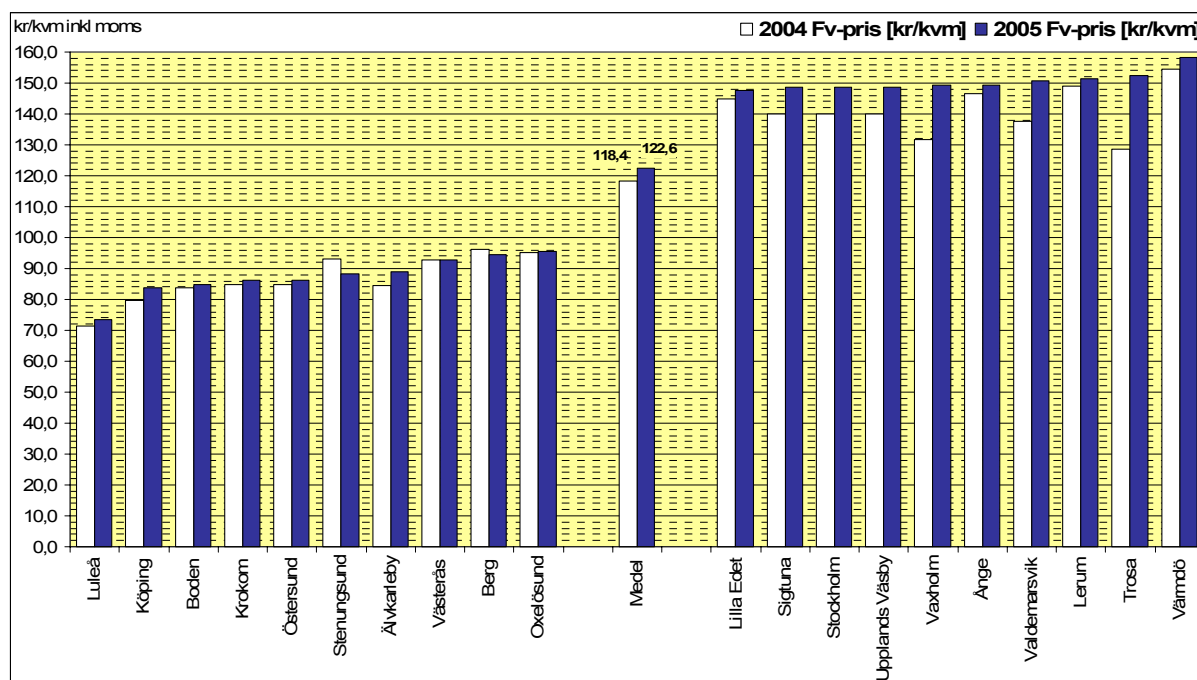

Figur 12: Fördelning av den totala elkostnaden mellan de femton lägenheterna och fastighetsabonnemanget för medelvärdet i undersökningen

5. Fjärrvärme

Fjärrvärmen har byggts ut kraftigt under den studerade tidsperioden och är den dominerande uppvärmningsformen i flera tätorter. I årets undersökning är det 234 kommuner av totalt 290 där fjärrvärme har ansetts utgöra den dominerande uppvärmningsformen för flerbostadshus i centralorten.

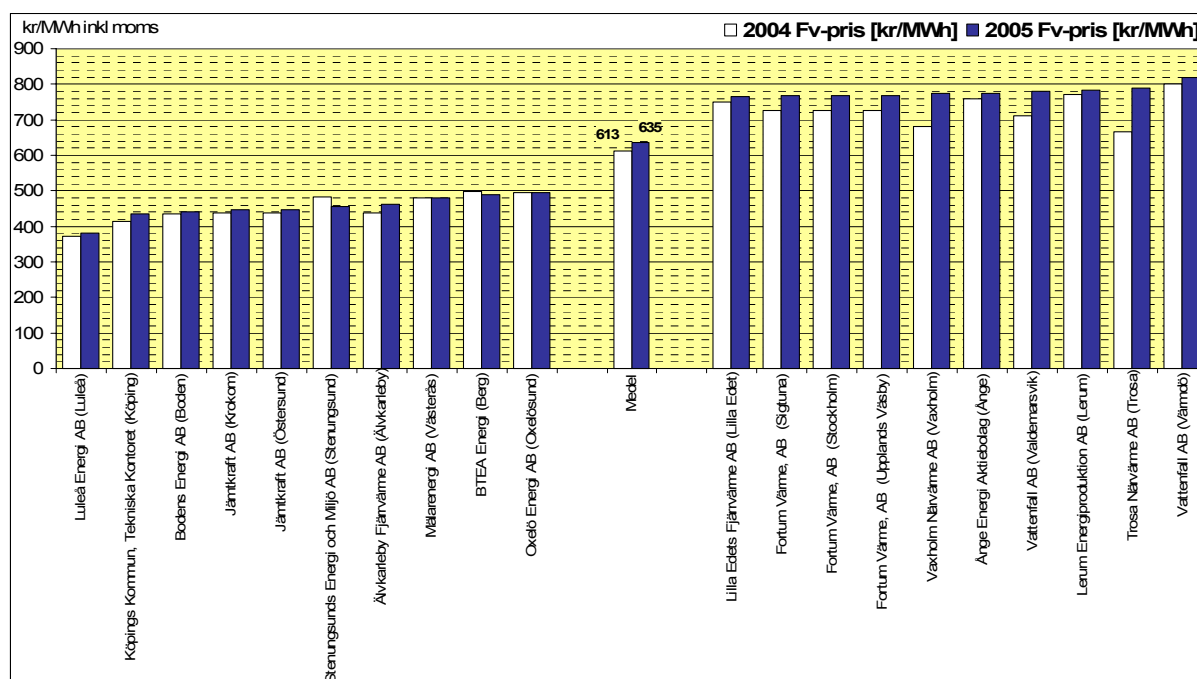
I diagrammet nedan redovisas kommuner med lägst och högst fjärrvärmekostnad och medel för undersökningen vilket var 122,6 kr/kvm år 2005 jämfört med 118,4 kr/kvm för år 2004, dvs. en ökning av priset med 3,6% jämfört med 5,0% vid föregående undersökning. I bilaga 1 finns samtliga uppgifter redovisade. I bilaga 2 finns samma siffror omräknade till kr/MWh.

Figur 13: Kommuner med högst och lägst fjärrvärmekostnad

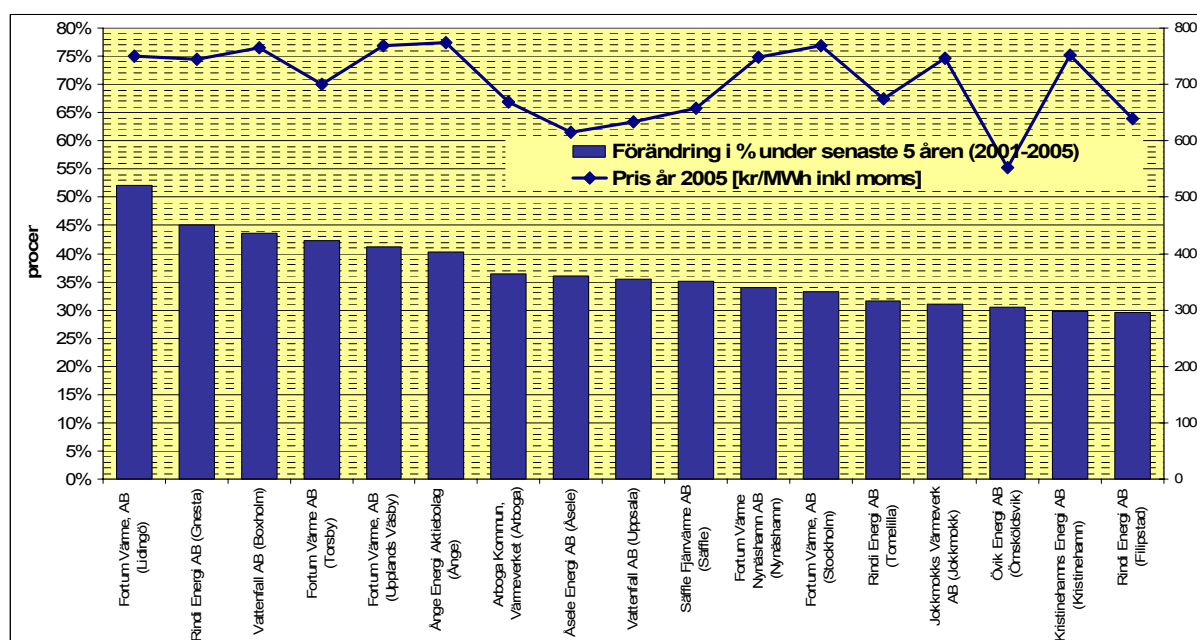
Undersökningen visar även i år stora skillnader i fjärrvärmekostnader. De lägsta kostnaderna finns i etablerade "fjärrvärmestäder" som byggt ut sina nät under lång tid. Större städer har också fördelen av högre kundtätet jämfört med mindre orter. De högsta kostnaderna finns i mindre kommuner som byggt ut fjärrvärme under de senaste 10-15 åren. I dessa senare kommuner har ibland fjärrvärmenäten en begränsad omfattning. Värmekostnaden och därmed totalkostnaden blir då representativ endast för vissa flerbostadsfastigheter i tätorten.

I nedanstående diagram har istället fokus satts på fjärrvärmeföretagen. Liksom i övriga diagram har askådliggjorts de tio med lägsta priser, medelvärdet av alla företagen samt de tio företag som uppvisar de högsta fjärrvärmepriserna. Bland de tio lägsta har det knappt skett någon förändring av fjärrvärmepriserna jämfört med år 2003. Bland de tio högsta har det dock skett stora förändringar mellan de två åren.

Figur 14: Företag med högst och lägst fjärrvärmepriser

I förra årets redovisning var det hela 45 fjärrvärmeföretag som hade höjt priset med över 25% över den studerade femårsperioden (2000-2004). I årets undersökning har antalet minskat till 40 fjärrvärmeföretag som höjt sina priser med över 25%. Nedan redovisas de 17 fjärrvärmeföretag som höjt sina priser med mer än 30% under den senaste femårsperioden (2001-2005).

Figur 15: Fjärrvärmeföretag med minst 30 % höjning under 5 års-perioden 2001-2005.

De flesta av dessa företag har ett fjärrvärmepris som är högre än medelvärdet för riket. Det får ändå betecknas som anmärkningsvärt att man i ca 17% av landets fjärrvärmekommuner har höjt fjärrvärmepriserna med minst 25% under den senaste femårsperioden.

De flesta av företagen med de högsta höjningarna återfinns inom Fortum, Rind och Vattenfallskoncernerna.

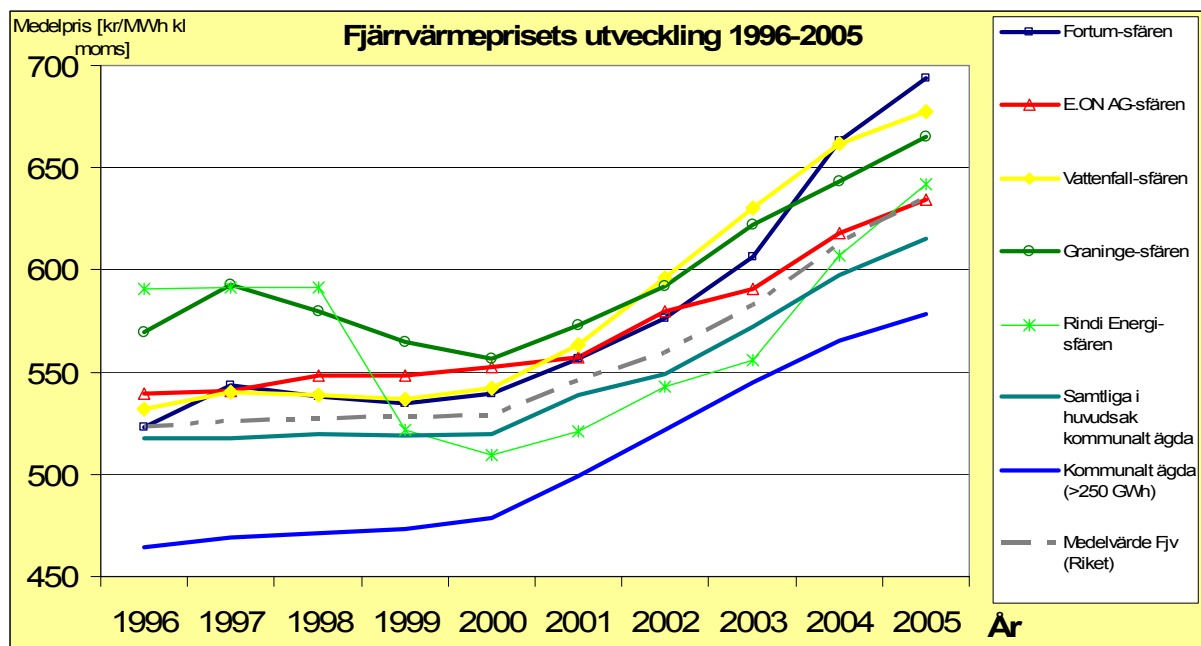
Medelpriset i denna studie är baserat på antalet deltagande kommuner och inte vägt med energiomsättningen för respektive rörelse.

Det har hela tiden varit avsikten att spegla skillnader för ett specifikt typhus och därmed för en specifik fastighetsägare och deras hyresgäster. Medelvärde ska således ej uppfattas som något "Sverigesnitt" för fjärrvärme. Vid en sådan jämförelse kommer stora fjärrvärmerörelser att få en större vikt. Ett något större typhus skulle också ha gett ett något lägre genomsnittligt pris. Tidigare års rapporter har visat att den relativa skillnaden mellan fjärrvärmeföretagen generellt kvarstår.

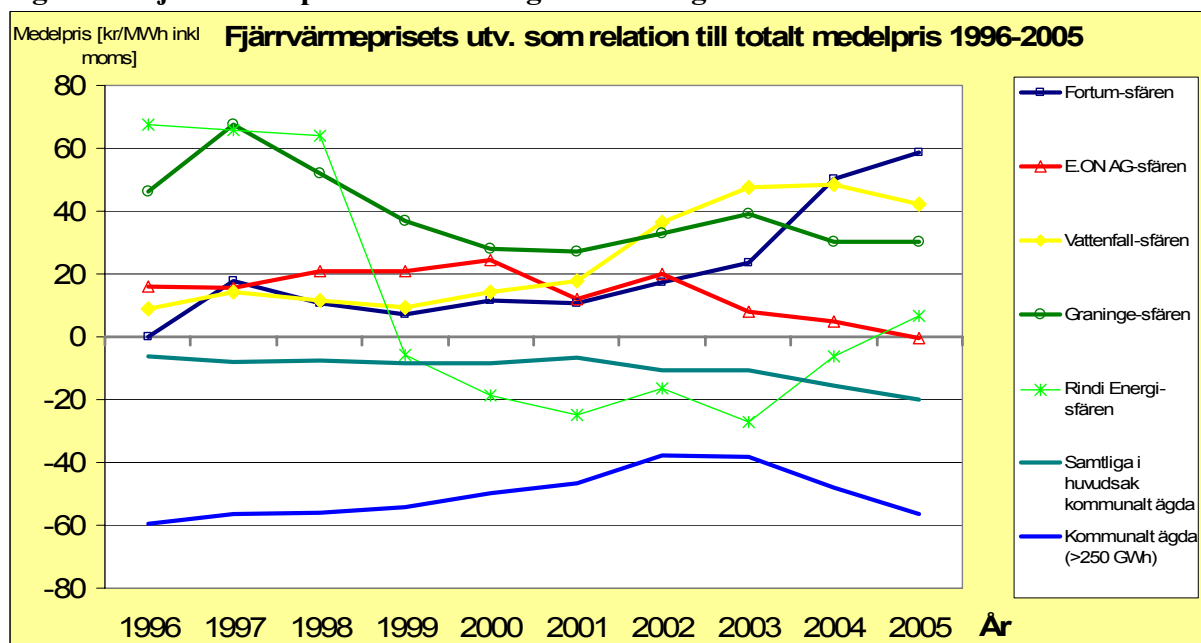
Det ska också noteras att fjärrvärmepriserna från olika leverantörer kan innefatta olika leveransåtaganden. Några fjärrvärmeverk äger och driver fjärrvärmecentralerna i huset och vissa inkluderar serviceåtaganden. Likaså varierar uttaget av anslutningsavgift och anslutningslån historiskt samt sättet att återbetala lånen både inom ett företag och mellan företagen. Det gör att en helt rättvisande jämförelse mellan olika fjärrvärmeföretag är en svår uppgift. Genom det kompletta underlag som finns i årets undersökning finns dock ett mycket bra källmaterial för att lokalt föra en diskussion om prissättningen av värme. I vår studie har inhämtats officiella priser, som inrapporteras av fjärrvärmeföretagen. Det finns många fjärrvärmeföretag med ett stort inslag av individuella kontrakt även för mindre fastigheter som vårt typhus.

Rent generellt kan konstateras att priskonstruktionerna för fjärrvärme fortfarande i många fall är alltför komplicerade. Det finns fortfarande många exempel på priskonstruktioner som innehåller ett flertal index och är mycket svårtillgängliga för att inte säga omöjliga att kontrollera för en normalkund. Svensk Fjärrvärme har i samverkan med bl.a. Avgiftsgruppen drivit frågan om enklare fjärrvärmepriser. Vi kan för vår del konstatera att det finns relativt många fjärrvärmeföretag, som ännu inte tagit itu med denna uppgift. En intressant iakttagelse är att flera av de fjärrvärmeföretag som nyetablerar sig använder en konkurrenskraftig och enkel priskonstruktion med bara ett priselement uttryckt i öre per kWh.

Figurerna nedan är hämtade från en studie som Avgiftsgruppen och Fjärrvärmeutredningen finansierat, "Fjärrvärmeföretagen och ägandet". Figurernas innehåll har uppdaterats med avseende på prisuppgifter för år 2005.

Figur 16: Fjärrvärmeprisets utveckling för olika ägarsfärer

Figur 17: Fjärrvärmeprisets utveckling för olika ägarsfärer relativt medelprisets utveckling

Den övre figuren visar tydligt på den uppgång av fjärrvärmepriser som skett kontinuerligt sedan sekelskiftet. Samtliga aktörer, här definierat som ett antal sfärer, har under perioden medverkat till denna prisuppgång. I E.ON AG-sfären ingår sedan något år tillbaks även Gränings-sfären. Dessa båda verksamheter är emellertid särredovisade i figurerna.

Den undre figuren visar på den relativa förändringen i jämförelse med fjärrvärmens medelpris. Generellt sett har de kommunala ägarna ett lägre fjärrvärmepris. Det har över tiden också utvecklats något gynnsammare. De som höjt sina priser mest sedan 2000 är inledningsvis Vattenfall och under de senaste åren Fortum-sfären och Rindi Energi-sfären. Det senare företaget som äger i mindre och relativt nyetablerade fjärrvärmesystem är den ägare som mest varierat sitt pris över den studerade perioden.

6. Alternativ till uppvärmning med fjärrvärme

Huvudalternativen till fjärrvärme för uppvärmning är idag panncentraler för eldning med biobränslepellets eller användning av bergvärmepumpar. Tidigare var oljeeldade panncentraler huvudalternativ till fjärrvärme, men på grund av oljekostnaderna är inte oljeeldning längre ett intressant uppvärmningsalternativ.

Pellets och Värmepump

I Svensk Fjärrvärmes värmemarknadspolicy är utgångspunkten att ”Priset på fjärrvärme bör sättas av marknaden och därmed styras av konkurrensen med andra uppvärmningsalternativ.”. Den enkla jämförelse som tidigare gjorts med rörligt pris för oljeeldning har via skatteväxling och förändrade världsmarknadspriser inneburit att kommuner som ej haft fjärrvärme framstått som dyra kommuner i undersökningen. Med den konkurrenssituation som idag råder har det visat sig att det ofta kan vara till fördel att redovisas med alternativ uppvärmningsform.

Värmekostnaden, inkl moms, för pellets och värmepump är hämtad från Energimyndighetens studie ”Värme i Sverige år 2004” där den beräknats både som löpande (rörlig) kostnad och som totalkostnad, d v s inkl kapitalkostnader (se tabell nedan).

Uppgifter för 2004	Värmepump	Bio/Pellets	Medelvärde alternativ uppv.
Rörlig kostnad (kr)	78 000	100 000	89 000
Rörlig kostnad (kr/kvm)	78,0	100,0	89,0
Rörlig kostnad (kr/MWh)	404	518	461
Total kostnad (kr)	110 000	111 000	110 500
Total kostnad (kr/kvm)	110,0	111,0	110,5
Total kostnad (kr/MWh)	570	575	573

(Källa: Energimyndigheten)

Vilken kostnad för alternativ uppvärmning som skall användas beror i vilken situation fastighetsägaren är. I redovisningen av total kostnad för denna undersökning används medelvärdet av den rörliga alternativa uppvärmningskostnaden i de kommuner där fjärrvärme ej finns tillgänglig då det förutsätts att fastighetsägaren redan gjort ett ekonomiskt rationellt val.

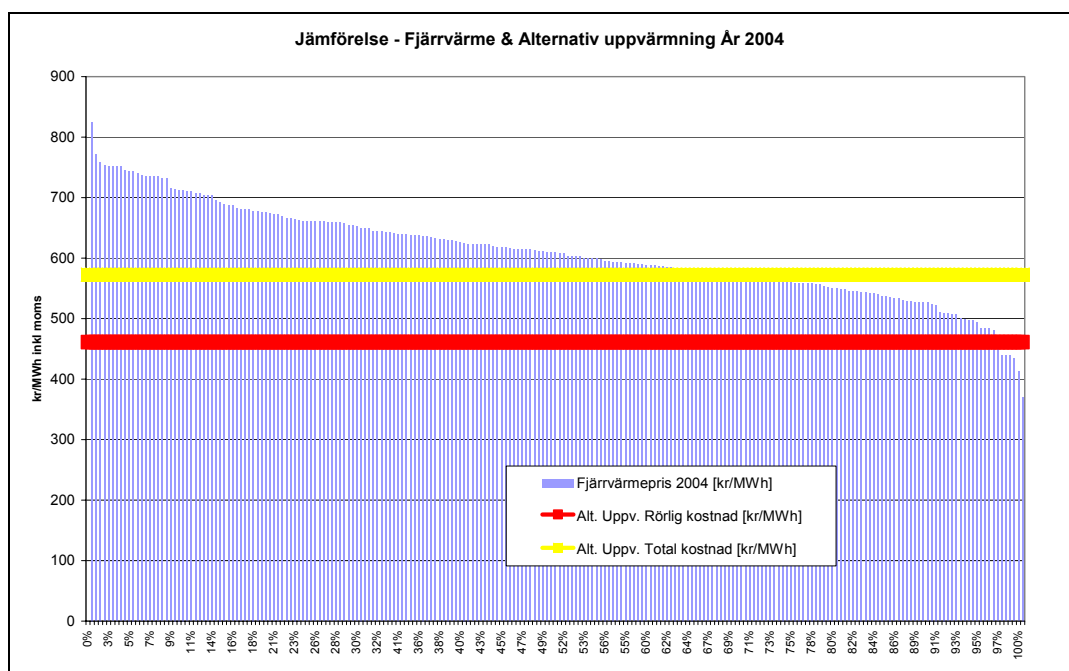
Den totala kostnaden kan användas som en indikation på om fjärrvärmepriset är konkurrenskraftigt eller ej, då det innehåller samtliga kostnader vid en konvertering från fjärrvärme.

Samma uppgifter som ovan fast för 2005 är hämtad från Energimyndighetens studie ”Värme i Sverige år 2005” där den beräknats både som löpande (rörlig) kostnad och som totalkostnad, d v s inkl kapitalkostnader (se tabell nedan)

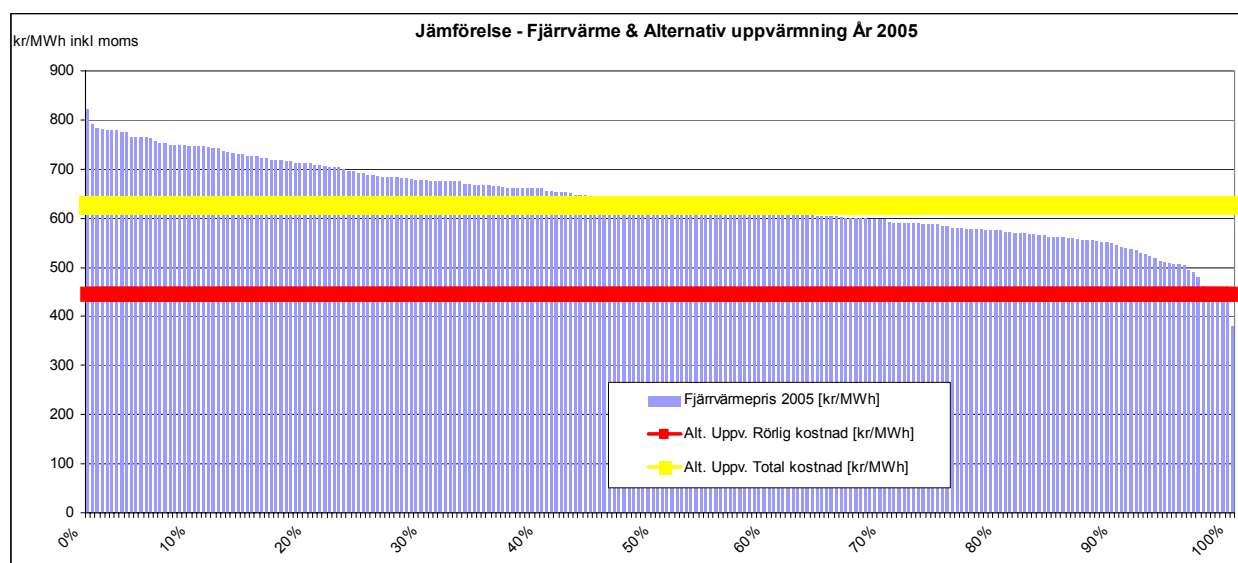
Uppgifter för 2005	Värmepump	Bio/Pellets	Medelvärde alternativ uppv.
Rörlig kostnad (kr)	74 000	98 000	86 000
Rörlig kostnad (kr/kvm)	74,0	98,0	86,0
Rörlig kostnad (kr/MWh)	383	508	446
Total kostnad (kr)	133 000	109 000	121 000
Total kostnad (kr/kvm)	133,0	109,0	121,0
Total kostnad (kr/MWh)	689	565	627

(Källa: Energimyndigheten)

Alternativkostnaden enligt energimyndigheten har förändrats olika mellan åren 2004 och 2005 vid studie av det rörliga och totala kostnaden. Förändringen är -3% den löpande rörliga kostnaden och +10% för totalkostnaden, d v s inkl kapitalkostnader. För mer detaljerad information avseende underlag mm hänvisas till Energimyndighetens rapporter.

Figur 18: Fjärrvärmepriset år 2004 i jämförelse med alternativ uppvärmning

Figur 19: Fjärrvärmepriset år 2005 i jämförelse med alternativ uppvärmning

Den övre figuren, avseende år 2004, indikerar att det skulle kunna vara lönsamt i ca 2/3-delar av fjärrvärmekommunerna att byta till alternativ uppvärmningsform. Förändringarna fram till år 2005 innebär ingen dramatisk förändring i relation till den rörliga kostnaden för alternativ- en. I relation till den totala kostnaden för alternativ uppvärmning så har fjärrvärmeföretagen förbättrat sin position något då knappt hälften av fjärrvärmeföretagen har ett lägre rörligt pris.

Olja

Trots att eldningsolja inte längre är ett intressant uppvärmningsalternativ redovisar vi ändå kostnadsutvecklingen nedan. Förbrukningen beräknas till 25m³ per år vilket motsvarar en årsmedelverkningsgrad på 78 %. Samma priser används för hela landet.

	2004	2005
Eol mk3 (kr/m ³ exkl skatt, exkl. moms)	2 138	2 951
Eol mk3 (kr/m ³ inkl skatt, exkl. moms)	5 250	6 288
Oljekostnad (kr inkl moms)	6 562	7 860

(Källa: SCB)

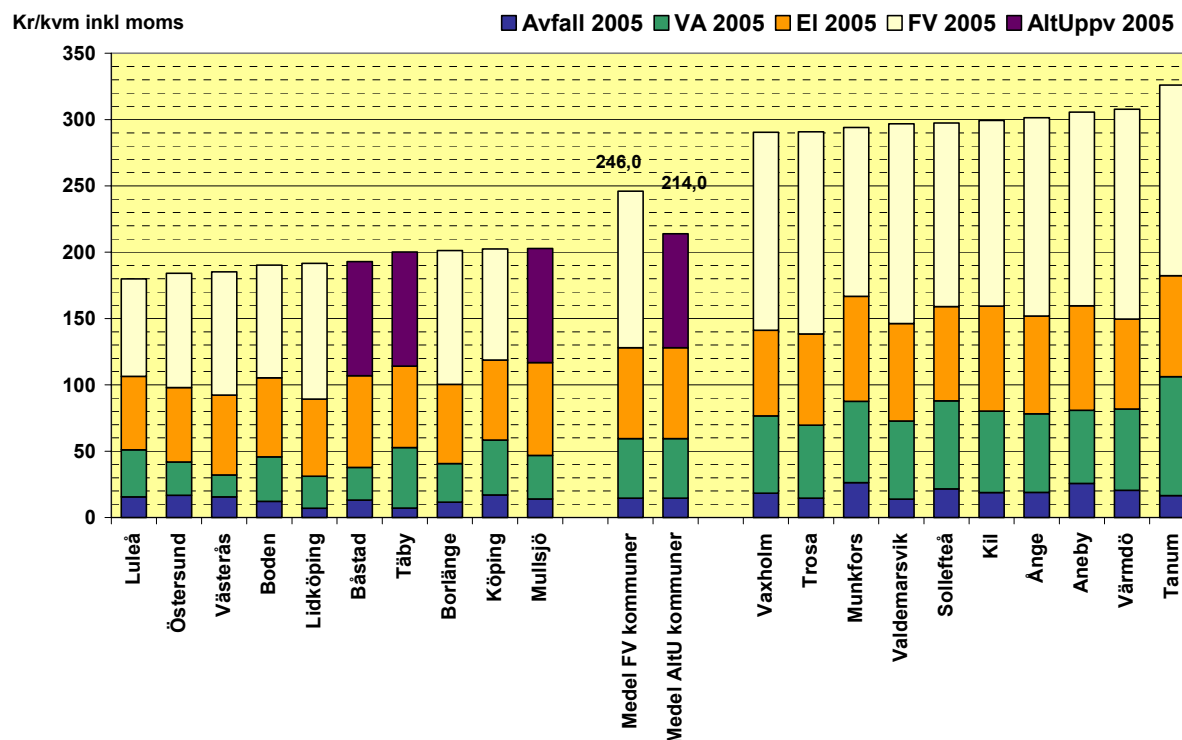
För studien 2005 har medelvärde av 2:a halvåret 2004 och 1:a halvåret 2005 använts. Skälet till det är att det kan återspegla fastighetsägarens inköpsmönster och även vara en bättre jämförelsegrund mot de fjärrvärmerörelser som använder oljepriser i sin prissättning. Oljeeldning medför kostnader för sotning och service. Två servicebesök har lagts in för att upprätthålla en bra funktion på oljeanläggningen. Föregående års kostnader för detta har använts som bas. Dessa kostnader för sotning och service har räknats upp med KPI.

	2004	2005
Oljekostnad (25 m3)	164 060	196 500
Sotningskostnad (kr inkl moms)	2 578	2 585
Servicekostnad (2 ggr/år)	2 688	2 695
Totalkostnad	169 325	201 781
Energikostnad (kr/MWh)	877	1 045
Kvadratmeterkostnad (kr/kvm)	169,3	201,8

Såsom framgår av ovanstående har enbart årliga driftkostnader (kortsiktiga marginalkostnader) inlagts för oljeeldningen. Sett ur ett kundperspektiv för en befintlig oljeanläggning är det oftast skillnader i årliga driftkostnader mellan olika uppvärmningsformer som utgör den ekonomiska drivkraften för att övergå till annan uppvärmningsform. Vid nybyggnad av en fastighet eller då det är aktuellt med ett utbyte av en oljeanläggning bör hänsyn tas även till skillnader i kapitalkostnader mellan uppvärmningskostnader (långsiktiga marginalkostnader).

7. Totalkostnad

De totala kostnaderna för alla tidigare redovisade nyttigheter finns i diagrammet nedan. Medelvärde för en kommun med fjärrvärme är ca 246 kr/kvm år 2005 jämfört med knappt 246 kr/kvm för år 2004.

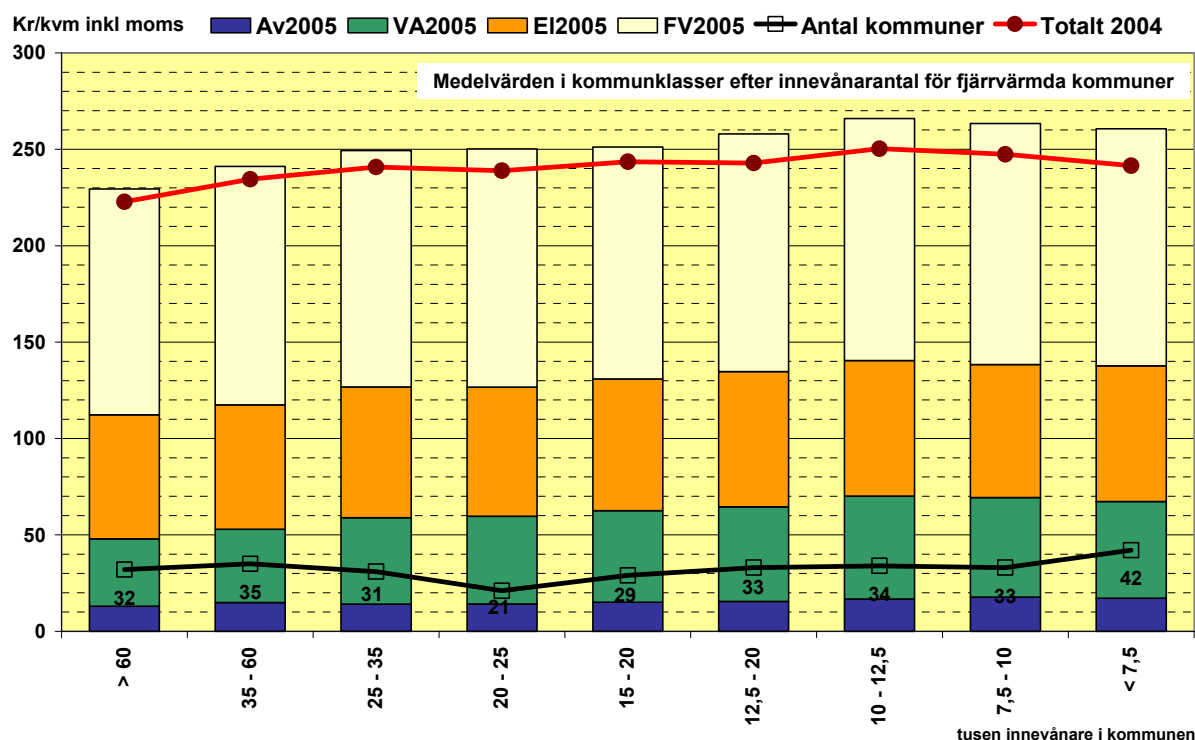

Figur 20: Kommuner med högst och lägst totalkostnad

De tio kommuner som har lägst totalkostnad får den positionen framförallt genom att ha låga fjärrvärmekostnader. De flesta av dessa kommuner är dessutom relativt stora kommuner. De tio kommuner som har den högsta totalkostnaden kommer dit på grund av en kombination av höga VA-taxor, höga avfallskostnader, höga nätavgifter för el samt en hög kostnad för uppvärmning i form av fjärrvärme. Dessa kommuner har genomgående relativt låga innevånarantal.

En stor skillnad jämfört med de senaste årens studier är att inte de dyraste kommunerna domineras av kommuner som inte har fjärrvärme. Genom att föra in mer realistiska alternativ för uppvärmning med lägre kostnader är det istället kommuner med höga fjärrvärmepriser som blir synliga. Ovanstående korta analys leder till att undersöka kommunstorlekens betydelse för totalkostnaden. Detta åskådliggörs i följande diagram, där totala antalet kommuner i Sverige har delats in nio klasser med ca 30 kommuner i varje klass.

Kostnadsförändringen har i år varit lika stor i de små kommunerna jämfört med de större.

Figur 21: Medelvärden av totalkostnad som funktion av kommunstorlek (fjärrvärmda kommuner)

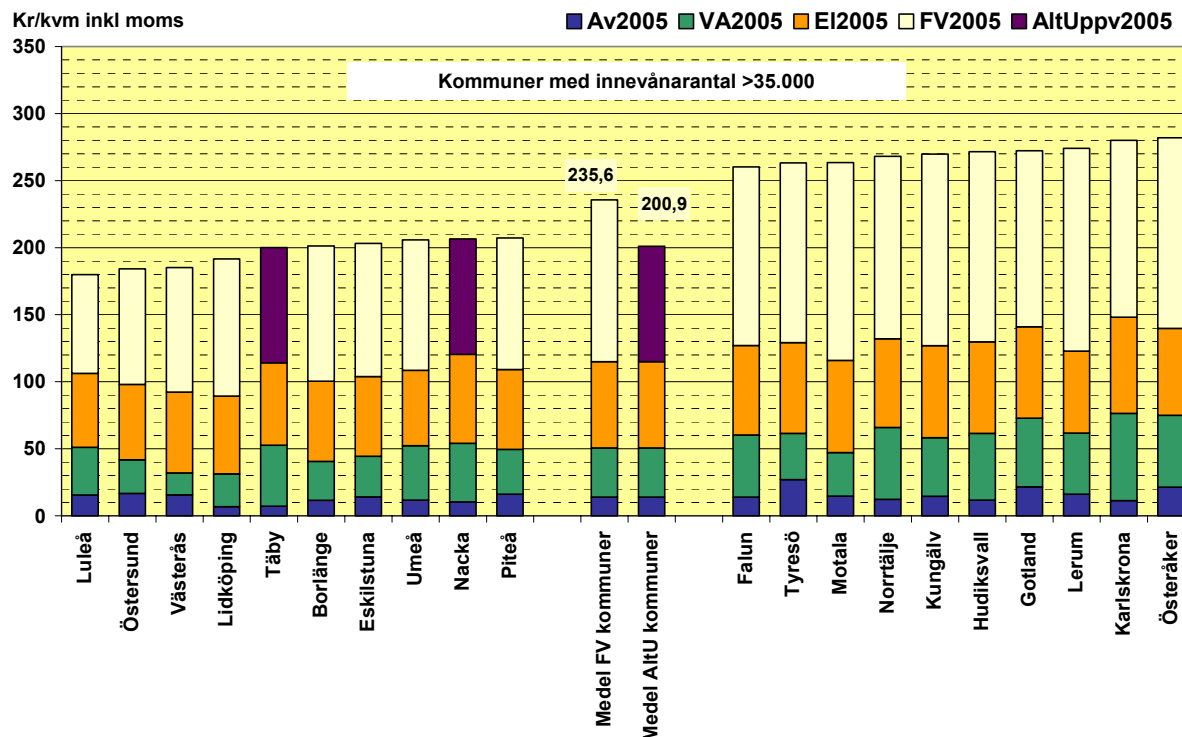
Bilden är sig dock lik, d v s att de mindre kommunerna i glesbygd alltså har höga kostnader för sin tekniska service (undantaget är kommungruppen med innevånarantal under 7 500). Det är också ett av skälen till att vi tycker att det är mest intressant att försöka jämföra kommuner av liknande storlek med varandra.

Materialet medger en uppdelning på alla dessa nio storleksklasser av kommuner. Men för att förenkla redovisningen utan att tappa den egentliga informationen har vi valt att även i årets studie redovisa materialet i tre storleksklasser:

- Kommuner med ett innevånarantal över 35.000
- Kommuner med ett innevånareantal mellan 15.000 – 35.000
- Kommuner med ett innevånarantal under 15.000

I det följande redovisas totalkostnaden för dessa storleksklasser och därmed anser vi att jämförelsen mellan de tio lägsta, medel och de tio högsta får en bättre relevans än om samma analys görs på alla kommuner oberoende av storlek.

7.1 Kommuner med ett innevånarantal över 35.000

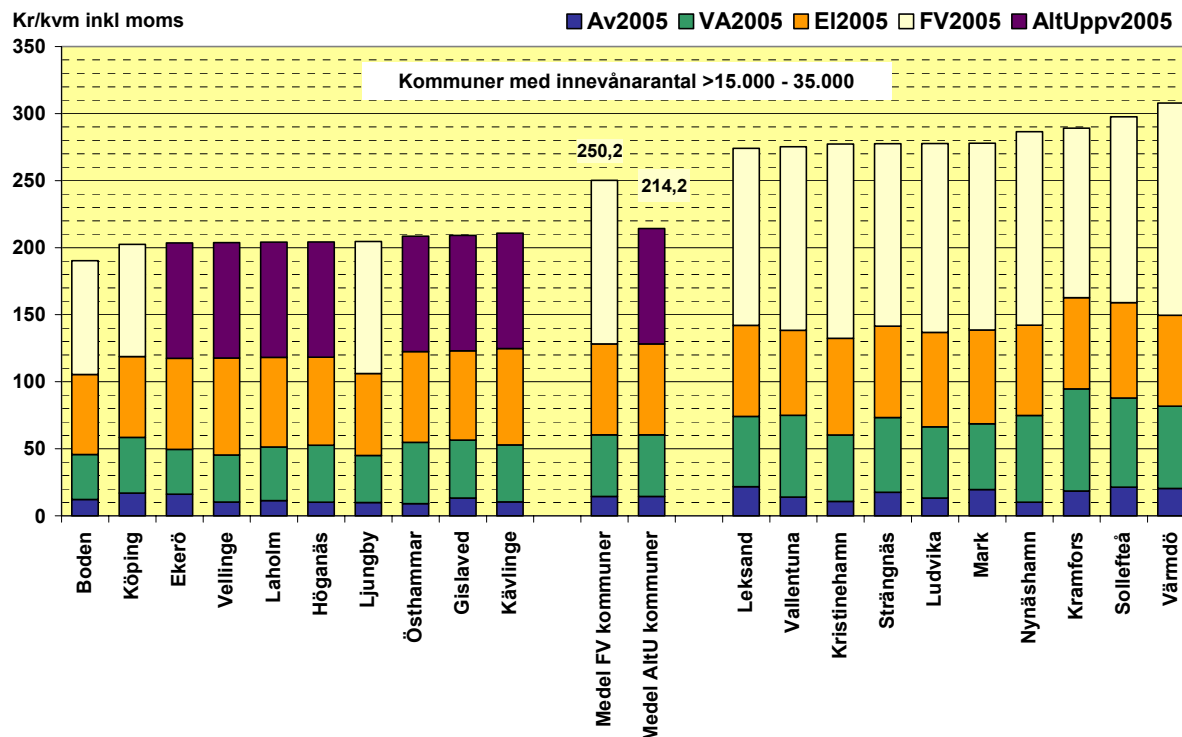
Figur 22: Totalkostnad för kommuner med ett innevånarantal över 35.000

Kommentarer:

Medelkostnaden år 2005 för kommuner med innevånarantal över 35.000 är ca 236 kr/kvm (227 kr/kvm år 2004) för kommuner med fjärrvärme och 201 kr/kvm vid uppvärmning med pellets/vp (201 kr/kvm år 2004) för kommuner utan fjärrvärme.

Det har inte skett särskilt stora förändringar bland de kommuner som har de lägsta totalkostnaderna. De tre billigaste kommunerna är, liksom tidigare år, Luleå, Östersund och Västerås. Den dyraste kommunen är Österåker.

7.2 Kommuner med ett innevånarantal mellan 15.000 till 35.000

Figur 23: Totalkostnad för kommuner med ett innevånarantal mellan 15.000 och 35.000

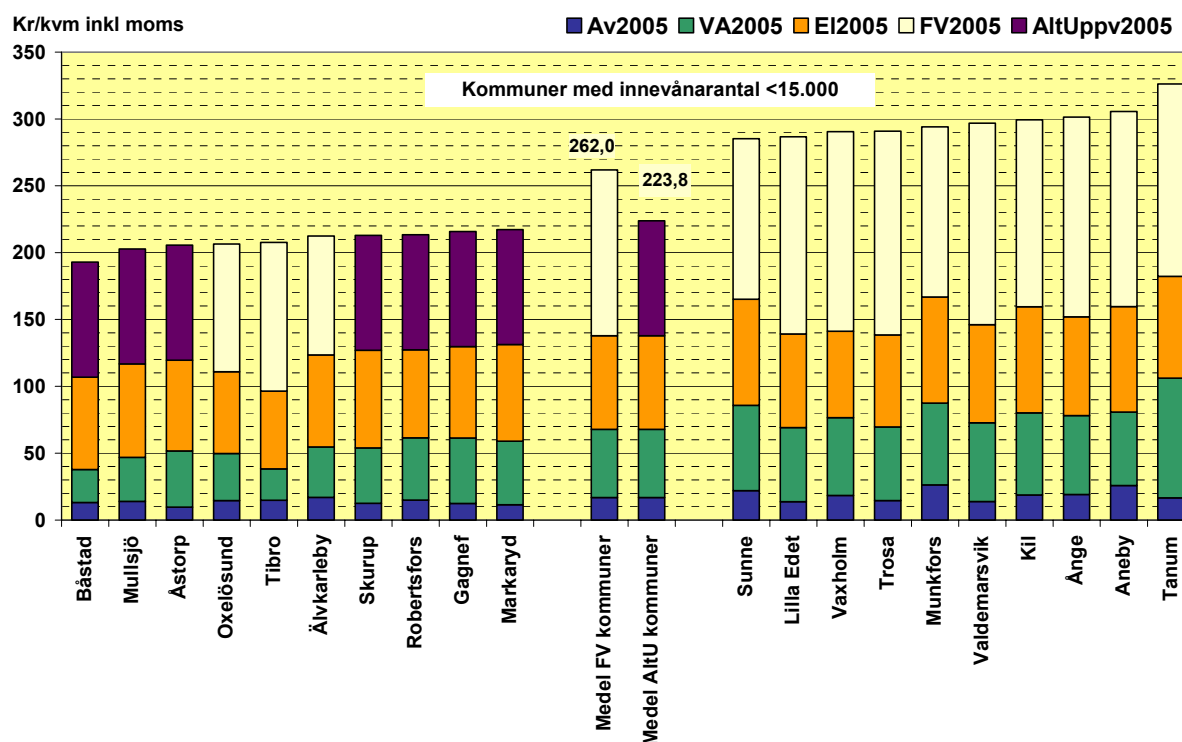
Kommentarer:

Medelkostnaden år 2005 för kommuner med innevånarantal mellan 15.000 och 35.000 är 250 kr/kvm (ca 243 kr/kvm år 2004) för kommuner med fjärrvärme och 214 kr/kvm vid uppvärmning med pellets/vp (215 kr/kvm år 2004) för kommuner utan fjärrvärme.

Det är även så här, att det inte har skett särskilt stora förändringar bland de kommuner som har de lägsta totalkostnaderna.

De tre billigaste kommunerna är Boden, Köping, Ekerö. De dyraste kommunerna i detta segment är Sollefteå och Värmdö vilket beror på genomgående relativt höga kostnader för samtliga nyttigheter.

7.3 Kommuner med ett innevånarantal under 15.000

Figur 24: Totalkostnad för kommuner med ett innevånarantal under 15.000

Kommentarer:

I denna kommungrupp är det knappt 1/3-del som inte redovisas som fjärrvärmekommuner.

Medelkostnaden år 2005 för kommuner med innevånarantal under 15.000 är ca 262 kr/kvm (252 kr/kvm år 2004) för kommuner med fjärrvärme och 224 kr/kvm för uppvärmning med pellets/vp (224 kr/kvm år 2004) för kommuner utan fjärrvärme.

De tre billigaste kommunerna är Båstad, Mullsjö och Åstorp. Den dyraste kommunen i detta segment är Tanum.

Bilagor

- Bilaga 1 och 2 finns i Excel-format med filnamn "NH2005bilaga1o2.xls".